ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணாய நம:

திருக்கோட்டியூர் க்ஷேத்திர மகத்துவம்.

ஸ்ரீ பிர்மாண்டபுராணத்திலும்
ஸ்ரீ பிர்மகைவர்த்தத்திலும்
சொல்லப்பட்டது.

இஃது
புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தானம்
திருமெய்யத்திலிருக்கும்
பாஷ்யம். அ. ராகவாச்சாரியரால்
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

ஷை ஸம்ஸ்தானம்
மகா-௱-௱-ஸ்ரீ மகா ராஜ ஸதஸ் வித்வானும்
ஷை ஸம்ஸ்கிருத காலேஜ் ஹவஸ் பிரின்ஸிபாலுமான
காவி. வங்கீபுரம். ரங்காச்சாரியார் அவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு

ஷை ஸம்ஸ்தானம் ராமச்சந்திரபுரம்
ஸ்ரீமான். தி. நா. முத்தையா செட்டியார்,
F. R. S. A. அவர்களின் பொருளுதவியினால்

கும்பகோணம்
ஸ்ரீ கோமளாம்பா அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923.

[அணா 5

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸௌம்ய நாராயணாய நம:

திருக்கோட்டியூர் க்ஷேத்திர மகத்துவம்.

ஸ்ரீ பிர்மாண்டபுராணத்திலும்
ஸ்ரீ பிர்மகைவர்த்தத்திலும்
சொல்லப்பட்டது.

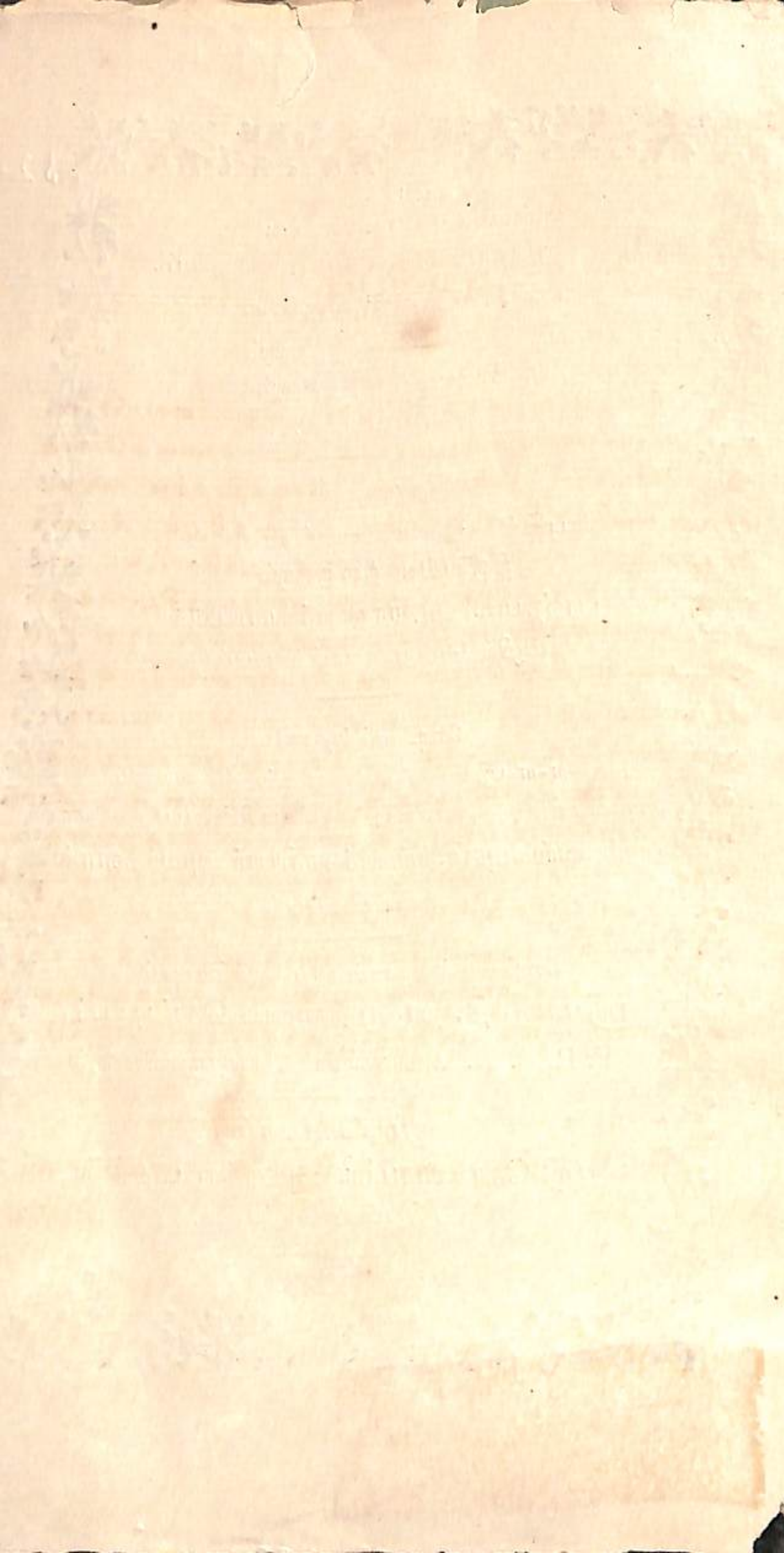
இஃது
புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தானம்
திருமெய்யத்திலிருக்கும்
பாஷ்யம். அ. ராகவாச்சாரியரால்
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

ஷை ஸம்ஸ்தானம்
மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மகா ராஜ ஸதஸ் வித்வானும்
ஷை ஸம்ஸ்கிருத காலேஜ் வைஸ் பிரின்ஸிபாலுமான
காளி. வங்கீபுரம். ரங்காச்சாரியார் அவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு

ஷை ஸம்ஸ்தானம் ராமச்சந்திரபுரம்
ஸ்ரீமான். தி. நா. முத்தையா செட்டியார்,
F. R. S. A. அவர்களின் பொருளுதவியினால்

கும்பகோணம்
ஸ்ரீ கோமளாம்பா அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை] 1923. [அணா 5

அறிவிப்பு.

பெரியாழ்வார், பூதத்தார், பேயார், திருமழிசைப்பிரான், திருமங்கைமன்னன் இவ்வாழ்வார்கள் மங்களாசாஸனம் செய்த "திருக்கோட்டியூர்" என்ற கோஷ்ட க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையானது வடமொழியில் பிர்மாண்ட புராணத்திலும், பிர்மகைவர்த்தத்திலும், உரைக்கப்பட்டுள்ளதை புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தானம் ராமசந்திரபுரத்திலிருக்கும் ஆஸ்திகபுத்தியுள்ளவரும் தர்மசீலருமான ஸ்ரீமான் தீ. நா. முத்தையா செட்டியார் F. R S. A. அவர்கள் திருமெய்யம் க்ஷேத்திரமகத்துவம்போல் இதையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்து அச்சியற்ற விரும்பியபிரகாரம் யான் திருக்கோட்டியூர் ஸ்ரீ உப வே. வித்வான் பெரிய தொட்டயாச்சாரியர் ஸ்வாமியும் ஸ்ரீ உப வே. வித்வான் ஸ்ரீ. ஸ்ரீராம தேசிகாச்சாரியார்ஸ்வாமியும் கிருபைகூர்ந்து தந்தருளினஸம்ஸ்கிருத அச்சுப்பிரதியையும் பிராசீனமான கையெழுத்துப்பிரதியையும் ஸரி பார்த்து எனது அறிவிக்குத் தக்கபடி திருமெய்யம் க்ஷேத்திரமகத்துவம்போல் இதையும் மொழி பெயர்த்து ஷை செட்டியார் அவர்களின் பெரும் பொருளுதவியினால் அச்சியற்றியிருப்பதை ஆஸ்திகர்கள் அங்கீகரிக்கக்கோருகிறேன்.

இங்ஙனம்,

திருமழிசை. பாஷ்யம். அ. ராகவாச்சார்யன்.

திருமெய்யம்

மாஹாத்ம்யம் விவ்ருணோதி ராகவவர்யோ கோஷ்டீ
புரீஶஸ்ய ச மத்யஸ்த்ரஹாணா ஸ்வகீய யதத: ஶ்ரா
வ்யோதி ஸம்ப்ரணாத் | ஐதிஹ்யதத்வாவிஷ்கரணாதிதோ
ஷஜநகம் ஶ்ரீ விஷ்ணுஸம்தோஷணம் பௌராணியாச
வந்தாம் ஸாதாஷ்டி ஸகலம் ஶிஷ்யாச ஸர்வம் மாயவ: ||

கோஷ்டீபுரீநாயகவைபவஸ்ய
ஶ்ரீராகவார்யோ விவ்ருதிம் தநோதி |
மந்த்ராஞ்ச மத்த்ராஹ்வவிஹாரிணஜவைஸ்வ:
ஶிஷ்யாந்மஹம் ஹ்ருதயவிமோகநேஷ்வோ: ||

இதி

காஶி. வம்ஶீவரம் ரங்காசார்ய:
நவஸாஹவாராயீஶ விதச ஸஹாஸதஸ்ய:

Vice Principal
H. H. The Raja's College,
PUDUKKOTAH.

ஸ்ரீ ஸௌம்யநாராயணாய நம:

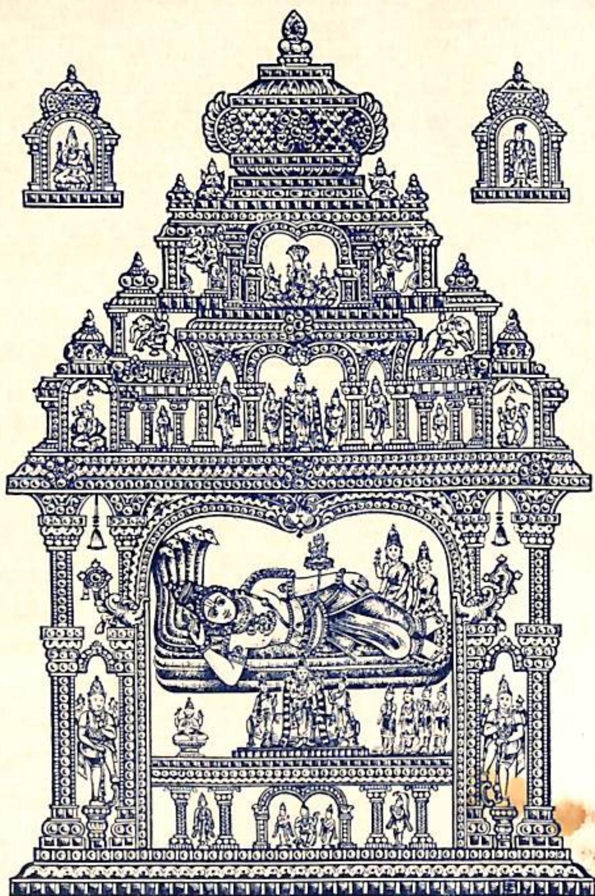
சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசைவெண்பா.

மாயவனூர் கோட்டிநகர் மான்மியத்தை வாய்மையுற
ஏயவட நூலிலிருந்தபடி..............தூய
தமிழ் வசனமாக நன்கு தந்தான்றண் மெய்யத்
தமிழ்துறற் சொல்ராகவனுமால். (1)
தந்தவதனைத் தணியாப்புகழொடச்சில்
முந்தவுயர முயன்றளித்தான்—இந்நூதனை
நேர்முகனு முத்தையவேள் நீள்ராமசந்திரபுரம்
ஆர்வணிகர் கோமான்வன்.

இங்ஙனம்,

நெடுவை திரு இராமஸ்வாமி அய்யங்கார்,
இயலிசைவித்வான்,
S. B. ஹைஸ்கூல்
இராமச்சந்திரபுரம்.

திருக்கோட்டியூர்
அஷ்டாங்கவிமானம்

S. K. PRESS, KUMBAKONAM.

ஸ்ரீஸௌம்யநாராயணாய நம: ॥

ஸ்ரீ கோஷ்டீபுரமாஹாத்ம்ய விஷய ஸூசிகா ॥

திருக்கோட்டியூர் மஹிமையின் அட்டவணை

அத்யாய: ॥ அத்தியாயம்	விஷய: ॥	ஸங்கதி
க.	தீர்த்தக்ஷேத்ரப்ரசம்ஸா.	தீர்த்தம் க்ஷேத்திரங்களின் புகழ்ச்சி.
உ.	தேவைர்ஹிரண்யவதயோஜநம் பகவத்க்ருத ஹிரண்யவதப்ரதிஜ்ஞா ச.	தேவர்கள் இரண்யவதத்தை யோஜித்தலும், பகவான் செய்தஇரண்யவதப் பிரதிக்ஞையும்.
ங.	ப்ரஹ்லாதகதா,	பிரஹ்லாதரின் கதை.
ச,	ந்ருஸிம்ஹரூபபகவத்க்ருதஹிரண்யவதகதா, கதம்பமஹர்ஷிணா ப்ரஹ்மதத்தாஷ்டாங்கவிமாநஸ்த பகவதாராதநம், ஸ்ரீஸௌம்ய நாராயணாவிர்பாவஸ்ச,	நரஸிம்மரூப பகவான் செய்தஇரண்யவதக்கதையும், கதம்பமகரிஷி, பிர்மன்தந்தருளின அஷ்டாங்கவிமானத்தில் பகவானை ஆராதித்தலும், ஸ்ரீஸௌமியநாராயணன்ஆவிர்பவித்தலும்,
ரு.	புரூரவஸா பாகவதாநயநம் ।	புரூரவராஜன் பாகவதர்களை வரவழைத்தல்,
சா.	கோஷ்டீபுரே பாகவதஸம்ப்ராப்தி: பலம் ச ।	திருக்கோட்டியூரில் பாகவதபூர்த்தியும், பலமும்.
	ப்ரஹ்மகைவர்த்தே	பிர்மகைவர்த்தத்தில்
க.	பகவத்க்ருதஹிரண்யவத ப்ரபஞ்சலோகரக்ஷா ।	பகவான் இரணியவதம்செய்துலோகத்தைரக்ஷித்தது.
உ.	புண்யநிதிராஜக்ருத கைங்கர்யம் பலம் ச ।	புண்ணியநிதிராஜன்செய்தபணியும் பலமும்.

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீஸௌம்யநாராயணாய நம: ॥

ஸ்ரீ கோஷ்டீக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யம்

ப்ரஹ்மாண்டபுராணே ப்ரதிபாதிதம் ॥

புரா க்ருதயுகே தாத! நாரதாக்யோ மஹாமுநி: ।
பத்மயோநிமுபஸ்தாதுமகமத்தஸ்ய மந்திரம் ॥ ॥௧॥

ப்ரஹ்மாணம் ஸர்வலோகாநாம் ஸ்ரஷ்டாரமகிலேஶ்வரம் ।
ஸ நாரதோ மஹாதேஜா: ப்ரணிபத்யாபிவாத்ய ச ॥௨॥

துஷ்டாவ தேவதேவேஶம் ஸர்வலோகபிதாமஹம் ।
ஸங்கதம் ஸேவ்யமாநம் முநிபிஸ்ஸநகாதிபி: ॥ ॥௩॥

நாரத:—

ருக்வேதமூர்தயே துப்யம் யஜுர்வேதாத்மநே நம: ।
ஸாமவேதாத்மநே துப்யமதர்வவபுஷே நம: ॥ ॥௪॥

யஜ்ஞாய யஜ்ஞபதயே யஜ்ஞகுஹ்யாய தே நம: ।
வேதாய வேதபதயே வேதவேத்யாய தே நம: ॥ ॥௫॥

ஸ்ரஷ்டா த்வம் ஸர்வலோகாநாம் ரக்ஷகஸ்த்வம் பிதாமஹ: ।
ஸம்ஹாரகஸ்த்வம் பகவந்! பரமேஶ்வராணாமதீஶ்வர: ॥ ॥௬॥

த்வம் விஷ்ணுஸ்த்வம் வஷட்காரஸ்த்வமோங்காரோ மஹத்தப: ।
ஆஜ்யம் ஹவிஸ்த்வம் ஸமித்ஸ்த்வம் ஸ்வதா ஸ்வாஹா க்ரமேண ச ॥ ॥௭॥

விதிர்வேத்யஶ்ச வேத்தா ச ஸர்வேஷாமபி நாயக: ।
மந்த்ரஸ்த்வம் மந்த்ரவாச்யஸ்த்வம் ஸர்வமந்த்ரப்ரதர்ஶக: ॥ ॥௮॥

ஸ்ரீ:
ஸௌம்யநாராயணய நம:

திருக்கோட்டியூர் க்ஷேத்திர மகிமை.

பிர்மாண்டபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டது.

தாமரைமலரில் ஜனித்த பிரமனை ஸேவிப்பதற்கு, முன் கிருத யுகத்தில் ஸகல ஜனங்களுக்கும் அக்ஞானத்தை நீக்கி, பகவத் விஷய ஞானத்தைக் கொடுத்து பகவானைத்தந்தருளும் நாரத முனிவர் ஸத்தியலோகம் சென்றார். (க)

அங்கு எல்லாவுலகங்களையும் படைத்த ஈசனாகிய பிர்மாவை மிக்க தேஜஸையுடைய அந்த நாரதர் நமஸ்கரித்து, தன் பெயரை யும் சொல்லி, தேவர்களுக்கு நாதனான இந்திரனுக்கும் ஈசனாய், (உ) ஸநகாதிகளால் நாற்றிசைகளிலும் ஸேவிக்கப்படும் ஸர்வலோக பிதாமஹரான பிர்மாவை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார். (௩)

ருக்வேதமூர்த்தியாய், யஜுர்வேதஸ்வரூபனாய், ஸாமவேதாத் மாவாய், அதர்வ வேதசரீரனான தமக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (௪)

யஜமானனுமாய், யாகத்தில் ஆராதிக்கப்படும் பொருளாய், வேள்வியாகி, † வேதமாகி, வேதபதியாகி, வேதத்தாலறியத் தக்க தமக்கு வந்தனம். (௫)

பொருள், காந்தி, மகிமை, வீரியம், முயற்சி, வித்தி ஆகிய குணங்களால் நிறைந்த தேவரீர் எல்லாவுலகங்களையும், படைத்துக் காத்துக் கெடுத்து ஈசனுக்கும் ஈசனாகிறீர். வித்தியும், தேவர்க ளுக்கு ஹவிஸைக்கொடுக்கும் சொல்லான ஸ்வாஹா ஸ்வதா வஷட் காரமும், பிரணவமும், தவமும், ஆஜ்யம்(நெய்) ஹோமம் அக்கினி இவைகளும் தாமேயாகிறீர். (௭)

அறிவும், அறியத்தக்கவனும், அறியுமவனும், மந்திரமும், மந் திரப்பொருளும், மந்திரத்தையுபதேசிப்பவனும், ஸர்வலோக நாத னான தாமே (௮)

---

† வேதமாகி என்றது—வேதத்தின் பூர்வபாகமாகி.

ஸர்வஜ்ஞமயோ தேவஸாக்ஷாத்த்வம் கமலாஸந! ।
விஶ்வஸ்ருக் ஸர்வலோகாஶ்ச ஸர்வஸ்ஸர்வேஶ்வரோ மஹாந் ॥௯॥

நமஸ்தே தேவதேவேஶ நமஸ்தே கமலாஸந ।
நமோ ஹிரண்யகர்பாய ஹரயே ஶங்கராய ச ॥ ॥௧௦॥

கர்தா ச காரணம் கார்யம் தத்த்வம் ச த்வமேவ ஹி ।
வித்யாவித்யே த்வமேவேஶ! ஸத்யாஸத்யே த்வமேவ ச ॥௧௧॥

ஸர்வதேவமயோ தேவஸ்ஸர்வவேதமயஸ்ததா ।
ஸர்வயஜ்ஞமயஸ்த்வம் ச ஸர்வயஜ்ஞபலம் ததா ॥ ॥௧௨॥

நமஸ்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதயே துப்யம் ஜகத்காரண காரண! ।
ஸ்ரஷ்ட்ரே பாத்ரே ச ஸம்ஹர்த்ரே ஜகதாம் சதுராநந ॥

தத்த்வார்தவிகாஸாய குணாதர்மவேயசே ।
நமோ விஶ்வஸ்ருஜே துப்யம் பூயோ பூயோ நமோ நம꞉ ॥

பகவந்தம் சதுர்வக்த்ரமேவம் ஸம்ஸ்தூய நாரத꞉ ।
தமபிவாரதே வஶ்வாஸ கண்வாநாம மஹாமுநி꞉ ।
ப்ரஹ்மாணம் பரிபப்ரச்ச பௌஷ்கரம் மஹாதந்த்ரமுத்தமம் ॥௧௫॥

ப்ரஹ்மா உவாச—

பாத்யர்க்யம் சதுர்த்தாயாம் தீர்த்தாநி விவிதாநி ச ।
மஹாபாதகஶாந்த்யர்த்தம் ஸேவ்யாநி க்ருதபுத்திபி꞉ ॥௧௬॥

ஶ்ருதாநி ஸதா ஸம்ஸேவமாநாநாம் பாவிதாத்மநாம் ।
நிஶ்ஶேஷக்ருதபாபாநி ஸத்யோ முக்திகராணி ச ॥௧௭॥

ஸந்தி தேஷு ஸதா வ்யாப்தா கங்காவிஷ்ணுபதோத்பவா ॥௧௮॥

மாயாமோநா மலேஶ்வ ஶங்கரஸ்ய மஹாத்மந꞉ ।
த்ரிஸ்ரோதாஸ்ஸர்வபாவந்நீ தீர்த்தாநாமுத்தமோத்தமா ॥௧௯॥

பகீரதேந நிர்வ்ருத்தா தஸ்மாத் பாகீரதீதி ச ॥ ॥௧௯॥

தாமரை மலரை ஆஸனமாய்க்கொண்ட தேவரீர் ஸர்வமந்திர ஸ்வரூபமான தெய்வமாய் எல்லாவற்றையும் ஜயித்து, அனுபவித்து, ஸர்வேசுவரனாய் மஹானாகிறீர். (கூ)

தேவதேவர்களான இந்திராதிகளுக்குமீசனாய் கமல மலரை ஆஸனமாய்க்கொண்டு, பிரமனாயும், விஷ்ணுவாயும், சங்கரனாயும் விளங்கும் தமக்கு வந்தனம் செய்கிறேன். (கய)

ஈசனே ! தாம் கர்த்தாவும், காரணமாயும், காரியமாயும், அதன் பயனாயும், கலக்கமும் தேற்றமுமாய், மெய்யினோடு பொய்யுமாய் விளங்குகிறீர். (கக)

ஸர்வதேவஸ்வரூபனாய், ஸகல†வேதமாகி§வேள்வியாகி, வேள்வியின் பயனுமாகிறீர். (கஉ)

நான்முகனே ! ஜகத்துக்கும் பிரகிருதிக்கும் காரணமாய் மும்மூர்த்தியாய், ஜகத்தைப்படைத்து காத்துக்கெடுத்து நிற்கும் தமக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (கங)

அவ்வவகாரியங்களை நடத்த ரஜோகுணத்தையடைந்து ஸகலத்தையும் படைக்கும் தமக்கு அநேகந்தடவை நமஸ்கரிக்கிறேன். (கச)

இவ்விதம் நாரதமுனிவர் நான்முகனை ஷட்குணபூர்ணனை பகவானாக எண்ணித்துதித்து நின்றபிறகு குறிப்பறிந்த "கண்வர்" என்ற மகாமுனிவர் உத்தமமான திருக்கோட்டியூர் மகிமை விஷயமாய் பிர்மாவை நன்றாய் வினவுகிறார். (கருஇ)

நாற்றிசைகளாலடங்கிய விசாலமான பூமியில் நல்ல மனஸை யுடையவர்களால் தங்கள் பெரும்பாவங்களை நீக்கிக்கொள்ளுவதற் கேற்பட்ட அநேக புண்ணியதீர்த்தங்கள் ஸேவிக்கத்தக்கவைகள் (கசு இ)

அவைகள் பரமாத்துமத்தியான நிஷ்டர்களான ரிஷிகளால் பாவங்கள் யாவையும் விலக்கி, மோக்ஷத்தைத்தரும் தீர்த்தங்களென்று ஆசிரயிக்கப்பட்டுள்ளன. (கஎஇ)

எங்கும் நிறைந்த விஷ்ணுவின் பாதத்திலிருந்துண்டானதால் "கங்கை" என்னும் நதி எப்பொழுதும் பிரஸித்திபெற்றது. (கஅ)

அக்கங்கையானது மகாத்மாவான சங்கரன் முடியில் தங்கிய மாலைபோன்று, பூமி அந்தரிக்ஷம், ஸ்வர்க்கம் ஆகிய மூவிடங்களில் நின்று தீர்த்தங்களுக்குள் உத்தமோத்தமமாய், பகீரதனால் பூமியில் கொண்டுவரப்பட்டதால் "பாகீரதீ" என்றபெயர்பெற்றிருக்கிறது) சகூஇ)

---

† வேதமாகி—வேதத்தின் உத்தரபாகமாகி

§ வேள்வி—பகவானுடைய ஆராதனம்.

தஸ்யாஸ்தீரே பரம் காஶீ முக்திக்ஷேத்ரம் மநோஹரம் ॥ ॥௨௦॥

தஸ்ய கீர்தநமாத்ரேண ஸர்வபாபக்ஷயோ ப⁴வேத் ।
ஸா க³ங்கா³ ஸர்வதீர்தே²ஷு ஶ்ரேஷ்டா² ஸர்வஸுக²ப்ரதா³ ॥

நர்மதா³ ச ததஸ்தீர்த²ம் தீர்தா²நாமுத்தமம் ஹி ஸா ।
கவலங்க்ஷி பாபாநி யஸ்ய ஸ்பர்ஶநமாத்ரத: ॥ ॥௨௨॥

சந்த்³ரபா⁴கா³ ச நதீ³ நாம்நா ஸரஸ்வதீ ।
ஸர்வதீர்த²மயீ கா ச மம்ஸா ஸர்வபாபஹரா ஶுபா⁴ ॥

ந்ருணாம் ஹ்ருத்தரம் தீர்த²ம் தத்³ரூபா மஹாநதீ³ ।
ஶோணோ நத³: புண்யதமோ தீர்த²ராஜோ மநீஷிண: ॥

யமுநா ஶமநஸ்யாத்ர யாமிநீயமுநாப்ரபா⁴ ।
தீர்தா²நாம் தீர்த²ஸித்³தி⁴ யா முக்தே முக்திதா³யிநீ ॥௨௩॥

யஸ்யாஸ்தீரே ச ப⁴க³வாந் நந்த³கோ³பஸுத: ப்ரபு⁴: ।
ரமதே ஸஹ கோ³பீபி⁴ஸ்ஸ்த்ரீபா⁴ஷாந்தோ ஸ்வபா⁴வஜ: ॥
காலிந்த³ஸ்ய ஶைலராஜஸ்ய புத்ரீ காலியமர்த³நீ ॥௨௪॥

யஸ்யாஸ்தீரே மஹாநத்³யாஸ்ஸா ச ஸர்வாதி⁴ஶாயிநீ ।
ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீ யத்ர வேங்கடாக்²யோ மஹாகி³ரி: ॥௨௫॥

யத்³ப⁴க்திகா ஶிரோயாயாந்ந ரௌரவே ஸம்ரௌரவே ।
தத்க்ஷேத்ரம் ஸர்வலோகேஷு விஷ்ணுலோகப்ரதா³யகம் ॥

அக்கங்கையின் கரைமேல் உத்தமமான "காசி" என்ற மோக்ஷத்தைத்தரும் க்ஷேத்திரமொன்றுளது. அக்காசியின் பெயரைச் சொல்லுவதாலே ஸர்வபாபங்களும் விலகும். அத்தகைய மகிமையுடைய "கங்கை" என்ற நதியானது தீர்த்தங்களுக்குள் சிறந்ததாய் எல்லா பலத்தையும் தரக்கூடியதாயிருக்கிறது. (உ௰) (உக)

அதற்கப்பால் "நர்மதை" என்ற நதியானது தீர்த்தங்களுக்குள் உத்தமமே. அந்த தீர்த்தத்தை ஸ்பர்சிப்பதால் பாவங்கள் ஒடுகின்றன. (உஉ)

பிறகு பூமிக்குள்ளாகவே கொஞ்சதூரம் ஜலப்பிரவாஹத்தையுடைய "ஸரஸ்வதி" என்று பெயர்பெற்ற நதியானது ஸகல தீர்த்தங்களுக்கும்மேலாய் மனிதர்களின் ஸகல பாவங்களையும் விலக்கி சுபத்தைத் தரக்கூடியதாயிருக்கிறது. (உரு)

அதற்கப்புரம் "துங்கபத்திரை" என்ற பெரு நதியானது மானிடர்களுக்கு மங்களத்தைத் தரும் புண்ணிய தீர்த்தமாக இருப்பதுடன் மேற்குக்கடலை நோக்கிச்செல்லும் "சோணம்" என்ற நதியானது புத்திமான்களால் புண்ணியதீர்த்தமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (உச)

அதற்குப்பின் யமனோடுடன் பிறந்த கருத்த நிறத்தையுடைய "யமுனை" என்ற நதியை புண்ணியதீர்த்தங்களுக்கும் புண்ணியத்தைத்தரக்கூடியதென்று முனிவர்கள் எப்பொழுதும் எண்ணுகிறார்கள்.

ஏனெனில் எந்த யமுனைக்கரையில் ஐசுவரியம், வீரியம், யசஸ், காந்தி, அழகு, ஸாமர்த்தியம் ஆகிய குணங்களோடுகூடிய பிரபுவான பகவான் நந்தகோபன் குமாரனாய் ஸத்துக்களுக்கு ஆனந்தம், உத்ஸவம் இவைகளைச் செய்துகொண்டு கோபிமார்களுடன் குரவைகோத்து கரைநின்ற கடம்பையேறிக் காளியனுச்சியில் நடனஞ்செய்து விளையாடினாரோ, ஆகையால் இந்த யமுனை தீர்த்தங்களுக்குள் சிறந்தது. † (உசு இ)

மகாநதியான அந்த யமுனைக்கரையில் முற்கூறியவைகளில் சிறந்ததான "ஸ்வாமி புஷ்கரிணீ" தீர்த்தமிருக்கிறது. அதின் கரையில் "திருவேங்கடமாமலை" யொன்றிருக்கிறது. (உஎஇ)

அந்தத்திருவேங்கடமலையின் திருமண்ணை நரர்களும், சுரர்களும் சிரமில் வகிக்கிறார்கள். அத்திருப்பதியானது ஸகலலோகங்களிலும் சிறந்த விஷ்ணுலோகம்போன்றது. (உஅஇ)

† இது யுகாந்தர விஷயம்.

श्री गोष्ठीपुर माहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः ॥

[illegible] क्षेत्रेऽनघे (पर्णे) पर्ण [illegible] ।
यः स्नाति मानवस्साक्षात् स याति परमां गतिम् ॥२९॥

ततो देवी च कावेरी नदीनामुत्तमा नदी ।
धन्या पापक्षयकरी पुण्या पुण्यकरी तथा ॥१०॥

पुनाति सकलान् लोकान् सहस्रांशुरिवोदितः ।
सर्वेषां तीर्थसङ्घानां परं तीर्थमनुत्तमम् ॥

शैलानां वृषभो यद्वद् वृषभो नाम पर्वतः ।
ततः क्षेत्रं महाविष्णोस्सर्वमुक्तिकरं परम् ॥१२॥

प्रशस्तमृत्तिका यस्मिन्मुक्तिर्भवेदविशेषतः ।
[illegible] नित्यं देवगन्धर्वदानवैः ॥१३॥

[illegible] यथा तीर्थमनुत्तमम् ।
यस्मिन् [illegible] सेव्यमानं [illegible] ॥

परं नास्ति समं वाऽपि यथा विष्णोर्महात्मनः ।
तस्य क्षेत्रस्य च तथा परं नास्ति समं च वा ॥१५॥

गोष्ठीक्षेत्रे विशेषेण तीर्थमस्ति महाद्भुतम् ।
दर्शनाद्यस्य पापानि विलयं यान्ति निश्चयम् ॥१६॥

विमानात् पूर्वभागे तु [illegible] जलाशये ।
स्नानं चकार भगवान् कदम्बाख्यो महामुनिः ॥१७॥

सर्वैश्च मुनिभिस्सार्धं शक्रेण च सहामरैः ।
सेवितं सिद्धगन्धर्वैर्नृत्यमप्सरसां गणैः ॥
तस्मात्पापहरं [illegible] ॥ ॥१९॥

ततो देवी ताम्रपर्णी वरा दक्षिणजाह्नवी ।
पुनाति सकलान् [illegible]

அதற்கடுத்து "ஸத்தியவிருதம்" (காஞ்சீபுரம்) என்ற அளவற்ற புண்ணியத்தைத் தருமதாய்ச் சிறந்த க்ஷேத்திரத்தில் எவன் நீராடுகிறானோ அவன் அந்தமில் பேரின்பத்தையடைவன். (உக இ)

அதற்கப்புறம் நதிகளுக்குட்சிறந்த "காவேரி" என்ற நதியானது பிறருடைய பாவங்களைப் போக்கிப் புண்ணியத்தைத் தரும் புண்ணியவதியாய் எல்லா ஜனங்களையும் உதித்த சூரியன்போல் பரிசுத்தம்செய்து உலகிலுள்ள தீர்த்தக்கூட்டங்களுக்கும் உத்தம தீர்த்தமாயிருக்கிறது. (ருக இ)

அதற்கப்பால் மலைகளுக்குட்சிறந்ததாகையால் "விருஷபாசலம்" (திருமாலிருஞ்சோலை மலை—அழகர் கோவில்) என்ற ஸ்ரீவிஷ்ணு க்ஷேத்திரமானது எல்லோருக்கும் மோக்ஷத்தைத்தரக்கூடியதாய் உத்தமமாயிருக்கிறது. (ருஉ இ)

அந்த க்ஷேத்திரத்தின் திருமண்ணை தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், தானவர்கள் தங்களது நெற்றியில் மோக்ஷத்தையடையவேண்டி தரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். (ருரு இ)

அந்த விருஷபாத்திரியில் தேவர்களாலும் பூமி தேவர்களான பிராமணர்களாலும் இஷ்டஸித்தியைத் தரக்கூடியதென்று ஸேவிக்கப்பட்டு உத்தமமென்று பிரஸித்தமான தீர்த்தமொன்றிருக்கிறது.

மகாத்மாவான விஷ்ணுவுக்குப்போல இந்த விருஷபாத்திரிக்கும் மேற்பட்டதும் ஸமமானதும் கிடையாது. (ருரு இ)

அதற்கப்புறம் "கோஷ்டீக்ஷேத்திர"த்தில் (திருக்கோட்டியூரில்) மிகவும் ஆச்சரியகரமான தீர்த்தமொன்றிருக்கிறது. அந்தத் தீர்த்தத்தைப்பார்ப்பதினாலேயே ஸகலபாவங்களும் நாசமடைகின்றன.

அஷ்டாங்க விமானத்திற்குக் கிழக்கிலுள்ள சுத்த ஜலத்தையுடைய அந்தத்தீர்த்தத்தில் மஹாத்மாவாய் "கதம்பர்" என்று பெயர் பூண்ட மாமுனிவர் ஸ்நானம் செய்து ஸித்தியடைந்திருக்கிறார். இந்திரனனவன் ஸகலரிஷிகளுடனும் ஸித்தர்கள் (ருஎ இ) கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸுக்கள் இவர்களுடனும் ஸேவித்து நிற்பதால் அந்த தீர்த்தமானது பரிசுத்தமாயும் பாவங்களை விலக்கக்கூடியதாயுமிருக்கிறது. (ருகூ)

அதற்கப்பால் தென்திசைக் கங்கையான "தாம்பரபர்ணீ" என்ற நதியானது பதினெட்டு தீர்த்தங்களுடன் சேர்ந்து ஸகல மனிதர்களுக்கும் பரிசுத்தியைச் செய்கிறது. (சுய)

൫ ശ്രീ ഗോഷ്ഠീപുര മാഹാത്മ്യേ പ്രഥമോഽധ്യായഃ ॥

സർവ്വേഷ്വപി ച ദേശേഷു ഗോഷ്ഠീക്ഷേത്രം പ്രശസ്യതേ ।
പവിത്രം ച പവിത്രാണാം മംഗളാനാം ച മംഗളം ॥ ॥൪൧॥

പുണ്യാനാം പുണ്യമതുലം സത്യാനാം സത്യമുത്തമം ।
ഭുക്തിമുക്തികരം ദിവ്യം വിഷ്ണോഃ സ്ഥാനമനുത്തമം ॥ ॥൪൨॥

ജനാപ്രാതർഗതിക്ഷ്യം ബ്രഹ്മലോകഗിരാവരം ।
ശ്രേയസാമപി ച ശ്രേയഃ പാവനാനാം ച പാവനം ॥

ക്ഷേത്രാണാമപി ച ക്ഷേത്രം ഗോഷ്ഠീക്ഷേത്രമനുത്തമം ॥൪൩॥

പുണ്യം യശസ്യമായുഷ്യം ഭുക്തിമുക്തിപ്രസാധനം ।
ഗോഷ്ഠീക്ഷേത്രസ്യ മാഹാത്മ്യശ്രവണം പരിപഠ്യതേ ॥
ഗോഷ്ഠീക്ഷേത്രസ്യ സദൃശം ന ഭൂതം ന ഭവിഷ്യതി ॥൪൫

ജിഹ്വായാം പരശും ധൃത്വാ സത്യം സത്യം വദാമ്യഹം ।
ഗോഷ്ഠീക്ഷേത്രാത്പരം ക്ഷേത്രം നാസ്തി നാസ്തി ജഗത്ത്രയേ ॥

വേദേഷു ച തപസ്വിസിദ്ധിപൂരണം ജാഹ്നവീതടേ ।
ഗംഗാക്ഷേത്രാദികാനാമി ശ്രീഗോഷ്ഠ്യാഖ്യം ത്രയമഹേശ॥

ദശാനാമശ്വമേധാനാമപി ശ്രവണാദപി പാവതഃ ।
ഗോഷ്ഠീക്ഷേത്രസ്യ മന്ത്രജ്ഞാ യാന്തി വിഷ്ണോഃ പരം പദം ॥

പരാശരായാമാത്യജ്ഞമൂർദ്ധ്വം ഗോമഹർഷിണം ।
തസ്യ ക്ഷേത്രസ്യ മാഹാത്മ്യമാദ്യന്തസഹിതം പരം ॥ ॥൪൯॥

ഏവം വിജ്ഞാപയാമാസ ബ്രഹ്മണേ ച സ്വയംഭുവേ ।
കണ്വോ നാമ മഹാതേജാ മുനീനാമുത്തമോ മുനിഃ ॥ ॥൫൦॥

ശതക്രതുശ്ച ദേവർഷിർനാരദോ മുനിസത്തമഃ ।
സാമഗാനസ്തുതപുണ്യാശ്ച കൃതബ്രഹ്മമവേയിവാൻ ॥൫൧॥

இவ்விதம் இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட க்ஷேத்திரங்களுக்குள் கோஷ்டக்ஷேத்திரமானது மிகவும் சிலாக்கியமானது. அதிக பரிசுத்தமானது. மிக்க மங்களமானது. நிகரற்ற புண்ணியமாகி(சக) றது. உத்தமமான மெய்யாகிறது. இவ்வுலகில் நல்வாழ்வையும் சரீரமுடிவில் மோக்ஷத்தையும் தரக்கூடியது. எங்கும் நிறைந்த விஷ்ணுவுக்கு உத்தமவாஸஸ்தானம். கலிதோஷவாஸனையற்றது.(சஉ) பிர்மலோகமான ஸத்தியலோகம்போன்றது, நன்மையைத்தருவதில் சிறந்தது. பரிசுத்தியைத்தரக் கூடியவைகளில் உயர்ந்தது. க்ஷேத்திரங்களுக்குள் உத்தமமானது. (சஙு)

இந்த கோஷ்டக்ஷேத்திரத்தின் மகிமையைக் கேட்பதானது புண்ணியத்தைத்தரும். கீர்த்தியைக்கொடுக்கும். ஆயுளையளிக்கும். செல்வத்தினுலுண்டான மேன்மையைப்பெருக்கும். ஆகையால் இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு நிகரானது, இதற்கு முற்காலத்திலும், பிற்காலத்திலும் கிடையாது என்று மகான்கள் சொல்லுகிறுர்கள் (ச௪)

நானும் கோஷ்டக்ஷேத்திரத்திற்கு மேலான க்ஷேத்திரம் மூவுலகங்களிலும் இல்லையென்று நாவில் மழுவேந்தி யுண்மையைச் சொல்லுகிறேன். (சரு

நைமிசாரணியத்திற் செய்த தவப்பயனும், கங்கைக் கரையில் நேர்ந்த மரணபலமும் குருக்ஷேத்திரத்தில் தானப்பிரயோஜனமும் ஆகிய இம்மூன்றும் இத்திருக்கோட்டியூரில் கிடைக்கும். (சஎ)

கோஷ்டக்ஷேத்திரத்தில் வஸிப்பதாலும், கிட்டுவதாலும், பார்ப்பதாலும், கேட்பதாலும் மனிதர்கள் எங்கும் பரந்துளனான எம்பெருமானுடைய அந்தமிலாம்பதியடைவர்கள். (சஅ)

பூலோகத்தில் ஆச்சரியத்தால் மயிர்சிலிர்ப்பத்தக்கதாய், வாக்குக்கும் எண்ணத்திற்கும் எட்டாததாய், கோஷ்டக்ஷேத்திரத்தின் மஹிமையானதிருக்கிறது. (சகூ)

என்று ஸ்வயம்புவான பிரமனிடத்தில் மகாதேஜஸையுடைய உத்தம முனிவரான "கண்வர்" என்பவர் விண்ணப்பம்செய்தார்(ருo)

இதைக்கேட்ட நாரத முனிசிரோமணியும் இதை நன்ருய்க் கேழ்க்க ஆவல்கொண்டு, எல்லாவுலகங்களையும் படைத்து ஈசனுய் (ருக)

தாதாரம் ஸர்வலோகாநாமீஶ்வரம் பங்கஜாஸநம் ।
ப்ருஷ்ட்வா க்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யமாஶ்சர்யம் ரோமஹர்ஷணம் ॥௫௨॥

இதி ஶ்ரீ ப்ரஹ்மாண்ட புராணே
ஸநத்குமார ஸம்ஹிதாயாம்
புண்ய க்ஷேத்ர ப்ரஸ்தாவே
ஶ்ரீகோஷ்டீபுரமாஹாத்ம்யே
ப்ரதமோऽத்யாய:
ஸம்பூர்ண: ॥

ஶ்ரீஸௌம்யநாராயணாய நம: ॥

அத த்விதீயோऽத்யாய: ॥

ப்ரஹ்மோவாச—

நாரத ஶ்ரூயதாம் தாத! கோஷ்டீமாஹாத்ம்யமுத்தமம் ।
விஸ்தரேண ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸாவதாநமநா பவ ॥ ॥௧॥

புரா ஹிரண்யகஶிபுர்தாநவாநாமீஶ்வர: ।
அத்யுக்ரகோரமத்யுக்ரம் தபஸ்தேபே ச மாம் ப்ரதி ॥ ॥௨॥

அஹம் ப்ரீதமநாஸ்தஸ்ய தபஸா முநிஸத்தம ।
உக்தம் மயா வரம் தேஹி தஸ்மாத்துஷ்டோऽஹமப்ரவம் ॥௩॥

மர்த்யேந பும்ஸா தேவேந ருத்ரேண ச மயாऽபி ச ।
தேவம்ருத்ரேண ச திக்பாலைர்யக்ஷைர்கந்தர்வகிந்நரை: ॥௪॥

அஸ்த்ரைர்வாபி ஶஸ்த்ரைஶ்ச தாநவைர்ராக்ஷஸைரபி ।
பக்ஷிபி: ஸர்வஸத்த்வைஶ்ச விஶாசைரபி பந்நகை:

வ்யாக்ராதிபிர்துஷ்டஸத்த்வை: ரஜோக்ஷைர்ஜந்துபி: ।
அஹோராத்ரிதமேஷு ப்ரஹரணாஸ்த்ரப்ரயோகை: ॥

தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிர்மாவை, "ஆச்சரியகாமாய் ஆநந்தத்தைத் தரும் இந்த கோஷ்டக்ஷேத்திரமகிமையைச் சொல்ல வெண்டு" மென்று வினவினர் (இஉ)

என்றுபிர்மாண்டபுராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டபுரமகிமையில்
முதலாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணாயநம:

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

இவ்விதம் கேட்ட நாரதரைக் குறித்துப் பிரமன் அருளிச்செய்கிறார். ஓ நாரத! உத்தமமான கோஷ்டமஹிமையை விரிவாகச் சொல்லப்போகிறேன், நிலைநின்ற மனதோடு கேளும். (க)

முற்காலத்தில் "ஹிரண்யகசிபு" என்பவன் அசுரர்களுக்குத் தலைவனாகி என்னைக்குறித்து ஒப்பற்ற மிகவும் அரியதவம்செய்தான் (உ)

ஓ முனிவரனே! நானும் அவன் செய்த தவத்தால் மன மகிழ்ந்தேன். அவனுக்கு வரத்தையும் கொடுத்தேன். அதனால் அவன் மிகவும் உக்கிரனானன். (ங)

அகில புவனங்களுக்கும் காரணனாய் மற்றவர்கள் ஸ்திரீபோல் ஸ்வாதந்திரியமற்று தானே ஸ்வதந்திரபுமானாய் விளங்கும் நாராயணனும், ருத்திரனும், என்னாலும், தேவேந்திரனாலும், திக்பாலர்களாலும், ஸித்தர்களாலும், யக்ஷர்களாலும், மற்றுமுள்ளதேவர் (ச) களாலும், மனிதர்களாலும், தானவர்களாலும், ராக்ஷஸர்களாலும், கந்தர்வர்களாலும், அஸுரர்களாலும், பிசாசங்களாலும், குஹ்யக (ரு) ராலும், புலி முதலிய துஷ்டமிருகங்களாலும், ஸகல ஜந்துக்களாலும், பகல் இரவு என்று பிரிக்கப்பட்ட காலங்களிலும், பாணத்தாலும், அஸ்திரத்தாலும், மற்ற ஆயுதங்களாலும், தான் கொல்லப் (சு)

அவ்யயோऽஹம் பவாநீதி பாநவே நாம மீரித: ।
ததஸ்தத்த்வம் மயா தேப்யோ யச்ச்ராவிதவாந் ஹி ஸ: ॥௭॥
வரேண தேந தத்தேந நிஸ்ஸீமோऽஹம் ஹ்ருந்நஹீதயே ।
வதாஸ்மாகரவயஜ்ஞாம் மஹாக்ஷோணீமேக்ஷணாத் ॥ ॥௮॥
ஹிரண்யகர்பஜேஸர்வம் நிஸ்ஸத்த்வம் ஶம்போஶ்சேத:
யதேஶ்வராந் த்விகாலாந் ஜிஹ்வா தேஜஸ்விநஸ்தத: ।
யக்ஷகிந்நரகந்தர்வாந் தேவதாநவராக்ஷஸாந் ॥
ஜித்வா தேவேஶ்வரம் பஶ்சாஜ்ஜயத்பாகஶாஸநம் ॥ ॥௧௦॥
த்ரைலோக்யராஜ்யவிபவம் ஶஶாஸாஸுரநாயக: ।
ஜிதலோகத்ரயஸ்ஸாக்ஷாதந்யேஶ்வர இவாபர: ॥ ॥௧௧॥
த்ரிதிவம் சாந்தரிக்ஷம் ச பூமிம் சாஸுரநாயக: ।
உக்ரயா ஸ்வாஜ்ஞயா காமம் ப்ரஶஶாஸ ஜகத்த்ரயம் ॥ ॥௧௨॥
ராஜஸீயமஹாத்ருப்தோ ஹிரண்யோ தாநவேஶ்வர: ।
தைவம் ஹவி: ப்ரதிதிநம் ஸ்வகீயமகரோத்ஸ ஹ: ॥௧௩॥
ஐஶ்வர்யேண மஹாத்ருப்தோ தாநவாதிபதி: ஸ்வயம் ।
பிதாமஹம் த்யக்த்வா கேஶவம் ஶங்கரம் ।
ஹிரண்யகஶிபு: ஶ்ரீமாந் லோகத்ரயமஶாஸத ॥ ॥௧௪॥
அஷ்டாக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய ஸ நிவர்த்தநவர்த்மகம் ।
ஸ்நாநஸேவாயஜ்ஞாநஹோமாதிரேண பவித: ॥ ॥௧௫॥
ஹவ்யம் கவ்யம் ஸ்வதா ஸ்வாஹா வஷட்காரஸ்ததாபர: ।
ஹவிர்பாகஶ்ச யஜ்ஞாநாம் ஸர்வாஶ்ச நிகமக்ரியா: ॥
அநீஶபஸ்யா தாஸ்ஸர்வா நாஶம் ப்ராப்தாஸ்ததஸ்ஸ ஸ: ॥௧௭॥
முநீநாம் நிஶ்சயஸ்ஸ்தோ ஜஷயோ தேவதாகணா: ।
த்விகாலம் யக்ஷகந்தர்வாஸ்ஸ்யா விஷ்ணுயாரா கவி ॥ ॥௧௮॥
ஹிரண்யபீபயாऽऽக்ராந்தாஸ்ஸ்த்ரீகணா விகததேஜஸ: ।
[வேதஸ:]
ஸர்வே ஸம்பூய ஸஹஸா தேவதாநாமயீஶ்வரம் ।
மேவாநம் விஷிஷ்டா தேவாஶ்ஶரணமாயயு: ॥ ॥௧௯॥

படாமலிருக்க வேண்டுமென்று தானவனான இரணிய கசிபுவினால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட நான் அவன் விரும்பியபடியே வரம் கொடுத்தேன். (எ)

அப்படி யான்கொடுத்த வரத்தால் இரணியனானவன் பூமியில் நிகரற்றவனாய், நாற்கடல் சூழ்ந்தபூமியை, சத்துருக்களை யறுத்தனுபவித்தான். (அஇ)

பிறகு குபேரன் முதலிய மிக்க தேஜஸையுடைய திக்பாலர்களையும் ஜயித்து, பின்பு யக்ஷ கின்னர கந்தர்வ தேவ தானவ ராக்ஷஸர்களையும் ஜயித்து, அதன் பின் தேவர்களுக்கு ஈசனான இந்திரனையும் ஜயித்தான் (க0)

மூவுலகங்களையும் ஜயித்து, மற்றொரு தேவராஜன்போல் பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஸுவர்க்கம், ஆகிய மூவுலகையும் அஸுர நாதனான இரணியன் கொடுங்கோலால் தன் இஷ்டப்படிஆண்டுவந்தான்(கஉ) பிரதிதினமும் தேவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஹவிஸை இந்த தானவராஜனான ஹிரண்யன் புஜபலத்தால் மிகவும் கர்வமடைந்து தனக்கே கொடுக்கும்படி செய்து கொண்டான். (கரு)

தானவர்க்கதிபதியான ஹிரண்யகசிபுவானவன் தான் ஐசுவரியமுள்ளவனாக இருப்பதால் மிகவும் கர்வமடைந்து மூவுலகையும் பிர்மா விஷ்ணு சங்கரன் ஆகிய திரிமூர்த்திகளில்லாததாகவே எண்ணினான். (கசஇ)

தான் என்ற அஹங்காரத்தால் கர்வங்கொண்டு சிறுவர்களுக்கு அக்ஷராப்யாஸ காலத்தில் சொல்லிவைக்கும் அஷ்டாக்ஷரத்தை விலக்கி "நமோஹிரண்யாய" என்று தன்பெயரையே சொல்லிவைக்கும்படி செய்தான். (கருஇ)

தேவர்களுக்கு ஆஹாரமான ஹவ்வியம், கவ்வியம், ஸ்வாஹா, ஸ்வதா, வஷட்காரங்களையும், யாகங்களில் ஹவிர்பாகங்களையும் வைதிககர்மங்களையும், வேறு ஈசுவரனுக்கின்றித்தனக்கே யாக்கிக் கொண்டான். (கஎ)

ஆகையால் அமரர்களும், முனிவர்களும், ஸப்தரிஷிகளும், திக்பாலகர்களும் யக்ஷகந்தருவர்களும், வித்யாதரரும், இரணியனு (கஅ) டைய உபத்திரவத்தால் வருந்தி சீக்கிரத்தில் ஒளிமழுங்கி, மதிமயங்கி, எல்லோரும் ஒன்றாய்க்கூடி, பரபரப்புடன் தேவர்களுக்கு நாதனான தேவராஜனைச் சரணமடைந்தார்கள். (ககூஇ)

இந்த்ராதிஸகலைர்தேவைர்ஹிரண்யாஸுரபீடிதை: ।
அபிவந்த்ய விபும் ஸ்ரஷ்டாரம் லோகஸ்ரஷ்டாரம் ॥
உபேஶம் வாராஹஞானேஶம் ஶரணமாயயு: ॥ ॥௨௧॥

ஹிரண்யகஶிபோ: பூர்வம் வதாய பகவாம்ஸ்தத: ।
ப்ரஜாபதிர்பூதாத்மா யோ யஜ்ஞாதிரேவ ச ॥௨௨॥
யாசித்வாஹ ச ததா பகவானபி வாஸவ: ।
அஷ்டௌ வஸூநாம் ப்ரவரா கணாதீஶ வ்ருஷத்வஜா: ॥௨௩॥
ஆதித்யாஶ்ச ஸம்யுக்தா ருஷயஸ்ஸித்தகின்னரா: ।
[illegible] தேவாநாம் [illegible] தைத்யபீடித: ॥
ஶக்ரப்ரபாவாஸவேந் நாதோ ஶரணம் யயு: ॥ ॥௨௪॥
இஷ்டாபிஸ்துதிபிஸ்துஷ்டா தேவம் ராஜீவஸம்பவம் ।
ஹரஶ்ச பகவாந் ருத்ரா தேவா வஹ்நிபுரோகமா: ॥
ஸர்வேऽபி ச ஹிரண்யஸ்ய ப்ராப்தா ஹி ப்ரபீடநம் ॥

தேவா:—

வரதாநேந பவதோ ஹிரண்யகஶிபோ: ப்ரபோ! ।
த்ருப்தோ நிரங்குஶைஶ்வர்யஸம்பூத: பரவீரஹா ॥௨௭॥
அநீஶ்வரமிதம் விஶ்வம் க்ருத்வா தைத்யபதி: ஸ்வயம் ।
ஶாஸ்தாரம் ஸர்வலோகாநாமீஶ்வரம் பஹு மந்யதே ॥௨௮॥
ஹவிர்பாகஶேஷாணாம் ஸுபர்வாணாம் திவௌகஸாம் ।
ஸ்வீயம் ச கரோதிஸ்ம ஸ்வயம்வாநயா நா ஹி ஸ: ॥ ॥௨௯॥
அஸஹ்யம் சரிதம் ஸர்வம் தஸ்ய தைத்யபதேஸ்ததா ।
அஸ்மாகம் ஸந்தி ந ப்ராணாஸ்ததா ப்ராணகராணி ச ॥
ஹவி: க்ருஷ்ணநிவாஸாஶ்ச ஸர்வே தத்பீதா ஹ்யஶம் ॥௩௰॥
ஏவம் வதந்தோ தேவேஷு பீடிதேஷு ஸுராரிணா ।
கிம் கார்யமிதி நிஶ்சித்ய ஸேநஸா ஸாம்ப்ரதம் ஸ்தித: ॥
அஹம் ச ஶங்கரஸ்ஸாக்ஷாத்பவாந் தேவநாயக: ॥ ॥௩௨॥
ஸத்ஸாதுஸம்யோகஶ்ச தேவதேவம் ஜகத்பதிம் ।
க்ஷீராப்திநாயகம் வாராஹம் வயம் ஶரணமாகதா: ॥௩௩॥

இந்திரனும் இரணியனால் பீடிக்கப்பட்ட ஸகலதேவாதிகளுடன் நினைப்பரியனாய், லோகங்களுக்கு ஸுகத்தைத்தருபவனாய், உமாபதியான திரிபுரமெரித்த ஈசானனைச் சரணமடைந்தான். (உக)

அவரும் இரணியனால் வந்த துயரத்தையறிந்து வரங்கொடுத்தவராகையால் "நீங்களும் நானுமாய்ச் சேர்ந்து பிரஜைகளுக்குப் பதியான பிர்மதேவனை ஸேவிப்பதே நலம்" என்று சொல்லி(உஉ) விடவே அவ்வீசனும் இந்திரனும், அஷ்டவஸுக்களும், ஏகாதச ருத்திரர்களும், துவாதசாதித்தரும், ஸப்தரிஷிகள், கின்னரர்கள், திக்பாலகர்கள், ஆகிய தேவர்களும் சங்கரனை முன்னிட்டுக்கொண்டு பிரமனான என்னைச் சரணமடைந்தார்கள். (உ௩இ)

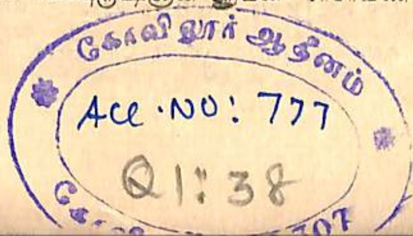
தாமரைமலரில் ஜனித்த என்னை இஷ்டமான ஸ்தோத்திரங்கள் செய்து ருத்திரனும், இந்திரனும், அக்னி முதலிய தேவர்களும் இரணியனால் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட தீங்கைத் தெரிவித்தார்கள். (உ௬)

ஓ பிரபுவே! அஸுரபதியான இரணியகசிபுவானவன் தம்முடையவரத்தால் கர்வமடைந்து குறைவற்றதான ஐசுவரியத்தோடு கூடினவனாய், சத்துருக்களின் வீரியத்தைக் கெடுத்து (உ௭) இவ்வுலகம் முழுவதிலும் "வேறு ஈசனில்லை. தானே ஈசனென்று எண்ணி இருக்கிறான். (உ௮)

வீரியவானான அவன் தேவரீர் முதலிய தேவர்களுக்கெல்லாம் ஏற்பட்ட அவிர்பாகத்தை கொஞ்சமும் விடாமல் தனக்கேயாக்கிக் கொள்ளுகிறான். (உ௯)

அந்த தைத்திய பதியின் செய்கைகள் எங்களால் பொறுக்கத் தக்கவைகளல்ல. அவனால் பீடிக்கப்பட்டு மிகவும் ஆஹாரமின்றி(உ௯இ) நிலையற்றிருக்கும் எங்களுடைய பிராணன்களும் நில்லா. பிராணனைக் கொடுக்கும் வஸ்துக்களுமில்லை. (௩0)

என்றிவ்விதம் இரணியனால் பீடிக்கப்பட்ட தேவர்கள் சொல்லும் பொழுது "என்ன செய்யலாம்" என்று யோஜித்து மனதில் முடிவுசெய்து கொண்டு, நானும், ஈசானனும், தேவராஜனும், (௩உ) தேவக்கூட்டங்களும், சேர்ந்து, தேவதேவனாய், ஜகத்பதியாய், பாற்கடலில் பள்ளிகொண்ட பரமபுருஷனான ஸ்ரீமன் நாராயணனைச் சரணமடைந்தோம். (௩௩)

श्रीमन्नारसिंहपुराणे द्वितीयोऽध्यायः ॥

भगवानपि विश्वात्मा पूर्णषाड्गुण्यविग्रहः ।
उत्थाय शयनाच्छेषात् सायमेव समागतः ॥१४॥

सुरासुरगणान् सर्वान् तान् दृष्ट्वा समागतान् ।
किमागमनकार्यं वो देवा यात प्रयोजनम् ॥१५॥

इत्युक्तवति देवेशे जगतां प्रभवे हरौ ।
सर्वं व्यसनं तेषां हिरण्यस्य दुरात्मनः ।
श्रुत्वा तत्र पदं तस्य विष्णोर्महात्मनः ॥ ॥१६॥

पश्चाद् ब्रह्मा समागत्य भगवान् पद्मसम्भवः ।
यथाविधि यथान्यायं कार्यं तु विचारणा ॥१७॥

इत्युक्तवति देवेशे जगत्पतौ जगन्मये ।
श्रीपति जगतां पश्चादेवाग्रे समागताः ॥ ॥१८॥

ब्रह्मा—

कालं हिरण्यकशिपोर्भृत्यानां वर्तते ॥१९॥

वसन्ति याम्यां दिशि देवाः सर्वे शरणं गताः ।
सर्वे विना देवगणैस्तस्याज्ञा वर्तते न च ॥२०॥

देवाः—

श्रुत्वा तु तत्र वाक्यं तु क्षिप्तं देवेश विधातः ? ।
ब्रूहि तत्त्वं भगवन्! पश्चाद्वदति देवताः ॥२१॥

ब्रह्मा—

कार्ये तु दक्षिणे भागे प्राकारे च महाबलाः ।
वर्तन्ते राजानस्तत्र कुम्भकस्य महात्मनः ॥२२॥

श्रुत्वा विष्णुवाक्यं यतीनां तपोधनाम् ।
मणिमुक्तानदीतीरे पुण्ये सत्यवति स्वयम् ॥ ॥२३॥

सर्वे भगवान् सर्वे यतिनः संवदन्ते स्वयम् ।
श्रावयन्ति सर्वस्यान्ते तारकं परमात्मनाम् ॥२४॥

பூர்ணமான ஐசுவரியம், வீரியம், கீர்த்தி, காந்தி, அழகு ஸாமர்த்தியம், ஆகியகுணங்களால் நிறைந்தவனாய் ஸகல ஜகத்தையும் சரீரமாகவுடைய மாதவனாய் மதுசூதனனான பகவான் பிரஸன்னரானார். (௫௪)

புறகு நாங்கள் செய்த துதிகளால் மிகவும் அன்புகூர்ந்த திருவுள்ளமுடையராய் "தேவர்களே! தாங்கள் பிரமனை முன்னிட்டு வந்ததினால் யான் செய்யவேண்டுவது யாது?" (௫௫)

என்று கரந்தெங்கும் பரந்துளனாய் தேவேசனான பகவான் சொல்லக்கேட்டு நாங்களும் துராத்மாவான இரணியனுடைய பொறுக்கமுடியாத பிழைகளை மகாத்மாவான விஷ்ணுவிடம் தெரிவித்தோம். (௫௬)

"மது" என்ற அஸுரனைக் கொன்ற பகவானும் தன்னுள்ளத்தில் யோஜித்து எங்களை நோக்கி "நானும் நீங்களும் ஓரிடத்தில் ரஹஸ்யமாய் யோஜித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். உங்களுக்கு அனுகூலமான விடத்தை யறிவிக்கலாம்." (௫௭)

என்று ஜகன்னாதனாய் ஜகத்சரீரனாய் ஜகதாதாரனாய், நித்ய ஸூரிநிர்வாஹனான பகவான் அருளிச் செய்த பிறகு நான் உடனே விண்ணப்பம் செய்தேன். (௫௮)

ஸ்வாமி! இரணியன் ஆஞ்ஞையானது தேவர்களாலும் தடுக்க முடியாததாய் எங்கும் செல்லுகிறது. ஆனால் பூலோகத்தில் மங்கள (௫௯) கரமான கதம்பரிஷியின் ஆசிரமத்தில் மாத்திரம் செல்ல வில்லை. (௬0)

என்று தெரிவித்ததும் தேவர்கள் வினவினார்கள்.

"ஓ பிதாமஹ! இது மிக்கவாச்சரியமாக இருக்கிறது. எத்தேசத்தில் அவனுடைய ஆள்கை செல்லவில்லை. இதை உண்மையாய் உரைத்தருள வேண்டும்." என்று தேவர்கள் கேட்க நான் சொன்னேன். (௬௧)

காவேரிநதிக்குத் தெற்குப்பக்கத்தில் விருஷபாசலத்திற்கு (அழகர்கோவிலுக்கு) கீழ்புறத்தில் புண்ணியமாய் ஸத்தியமுடையமணிமுத்தாநதிக்கரையில் பரமாத்மஞானம் பிறந்த பாகவதர்கள் தங்குமிடமாய் நான்கு யோஜனை விஸ்தீர்ணமாய் (யோஜனை— காதவழி. 10-மைல்) கதம்பமகரிஷியின் ஆசிரமமிருக்கிறது. (௬௨)

அதில் தர்மமானது குறைவற்று நடைபெறுகிறதுடன் விளைந்த தானியங்களோடு உதாரகுணசீலர்களும் நிறைந்திருக்கிறார்கள் (௬௩)

வஸயாயாமேவ வாஸீத்ஸத்யலோக உவாவர: ॥ ॥௪௪॥

ஹம்ஷ்யுஷிக்ஷஸ்வமெடுஷ தாஷ்யஶஸ்தாவஷாஶ்ரம: ।
நாஸ்தி ஸவடுகணோமெபெமொ பஹநா வசமெநந கிழ ।
தவஸா மெதஸா மெவ கஷ்ம்வஸ்ய மேஹாமேநெ: ॥௪௫॥

குஶ்ரமே ஷஷக்ருத்யஸ்ய ஹிரண்யஸ்ய ஷஸரா த்ஸந: ।
குஜ்ஞா ந ஜிவ்யதிதரா ஷடுஃவ்யா ஸவடுமெஷவமெ தே: ॥
மெய்த்வதி ஸமெவடுऽவி திரூஶா ஹ்யஷமோநஸா: ॥௪௭॥

நாராயணோ ஹவஶ்ஶாஹஜம்ஷ்ஸஸுகமெஷவதா: ।
தமோ ஶ்ரமோ மேமெநஸ்தஸ்ய வமெரோஜ்ஞா தமோமதா: ।
ஸ்ஃயயஸ்ஸமோமேத்ய காயடுநிஶ்சிதமேவ வ ॥ ॥௪௯॥

“குஹ்நி ரா த்ஸ்யாமேவமெஸ்யாऽஹஜித்யஸ்விஷஶஸ்ஸமெகெ: ।
விஷ்ணநா ஶங்கரேணாவி ஹவதா ஶதமேந்யநா ॥ ॥௫௦॥

ஷெவமயவடுயக்ஷாமெஷ்ய”மெஸ்தந வ்யாயிடுதமேவ வ ।
தயெத்யக்ஷம் மேயா தஸ்யநமொவடுயாவ்யாஷிஹிஸ்தயா ॥௫௧॥

தஸ்மாதிவாயடு ஸ்ஃஹத்ய நஜ்ஞாதம் வஷவடுமெஷவமெதே: ।
வ்யணதாகிடுஹரோ ஷெவ! கதடுவ்யஸ்க்தி ஷெவதா: ॥௫௨॥

குமெஹாரா த்ராஙமெ காமெ ஹிரண்யகஶிவம் வரூ ।
ஶாரஸிமெஹ்ந ரமெவண விஷாயடு வ நமெவெ: வமெரெ: ।
வ்யணதவீ்ணநாயடுாய வ்யாணாநவஹஸிஷ்யதி ॥௫௩॥

ஸ்ரீஹமவாநு—

குவயாஸ்யஷி ஷ:வாநி கஸிஷெ்ய மேஜஃ.ம வ வ: ॥ ॥௫௪॥

ஹிரண்யஹஜவீமெடுண விஹதா ஷெவஜாதய: ।
வ்யஹ்யஷமேநஸஸ்மெவடு ஹவஙு விமதஜ்வரா: ॥ ॥௫௫॥

மெவஸிம்ஹம் வஷமேவ்யஹ்ரம் ஶாஙூரம் வஷமேவ வ ।
வளரஹ்ரம் வஷம்மெவெவ களபோரம் வாரணம் தயா ॥௫௬॥

ஸராணாமேவி ஸமெவடுஷாம் ஸம்வ ஸம்வ வஷமேநத்மெழ ।
நிவடுாயம்வ ஸமெவாஷகடும் கஸிமெஷ்யऽஹம்க்ஷணெநமெவெ।

அந்த ஆசிரமம் பூமியில் ஏற்பட்ட ஸத்தியலோகமோவென்று சொல்லத்தக்கது. (சசஇ)

பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஸுவர்க்கம், இம்மூவுலகங்களிலும் ஸர்வ குணபூர்ணமான ஆசிரமம் வேறில்லை. அதிகமாகச் சொல்லவேண்டுவதென்? கதம்பமாமுனிவரின் தவத்தாலும், மனஸாலும், அவ்வாசிரமம் உயர்ந்ததாயிருக்கிறது. (சசு)

கெட்ட புத்தியும் செய்கையும் உடைய இரணியனின் உத்தரவானது தேவர்களாலும் தடுக்க முடியாததாயிருந்தாலும் அந்த ஆசிரமத்தில் அணுகமுடியவில்லை. என்று நான் சொன்னவுடன்(சஎ) ஸகல தேவர்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். (சஎஇ)

பிறகு ஸ்ரீநாராயணனும், ருத்திரனும் நானும், இந்திரனும், ஸகலதேவர்களும், அக்கதம்பரிஷியின் ஆசிரமத்தை பிறருக்குத்தெரியாது வந்துசேர்ந்து, எல்லோரும் ஒருமனப்பட்டு, செய்யவேண்டியதை முடிவு செய்து கொண்டோம். (சக)

பிறகு நான் "பகலிலும் இரவிலும் அஸ்திரம் விஷம் ஆயுதம் முதலியவைகளாலும்விஷ்ணுவினாலும், சங்கரனாலும், நூறுயாகஞ் செய்த இந்திரனாலும்; தேவகந்தர்வயக்ஷர்கள் முதலியவர்களாலும்(ருO) நான் சொல்லத்தகாத வனுயிருக்கவேண்டும்" என்று என்னை அவ்விரணியன் கேட்டுக் கொண்டான். அப்படியே நானும் தேவாதிகளாலும் புலிமுதலிய பிராணிகளாலும் இறவாதிருக்கும்படி வரமளித்தேன். (ருக)

ஆகையால் தக்கபடி அஸுரர்களுக்குத் தெரியாமல் யோஜித்து சரணம் புகுந்தவர்களின் ஆர்த்தியைத் தீர்த்தருளவேணும்.(ருஉ) அந்த துஷ்டனுன இரணியனை நரசிங்கமதாகிக் கூர்ந்த நகங்களால்பிளந்து பக்தர்களின் பிரீதியை உத்தேசித்து அவன் பிராணனைப்போக்கவேண்டும்" என்று நான் சொன்னதைக் கேட்ட பகவான் அருளிச்செய்தார். (ருஙஇ)

தேவர்களே! உங்களுடைய கஷ்டங்கள் விலகி மங்களமுண்டாகும்படி செய்கிறேன். (ருச)

இரணியனுடைய புஜபலத்தால் கெடுதியடைந்த தேவஜாதிகளெல்லாம் பயம் நீங்கி ஸந்தோஷத்தை யடையலாம் (ருரு) பிர்மா, சங்கரன், இந்திரன். குபேரன், வருணன், இன்னும் மற்றுமுள்ள தேவர்கள் எல்லோருடைய ஸ்தானத்திற்கும் இந்தக்ஷணத்திலே குற்றமின்றிக் குணம் பெருக்கிவைக்கிறேன். (ருஎ)

ப்ராணாநபஹரிஷ்யாமி யாவத்தஸ்ய துராத்மந: ।
ஸந்தஸ்திஷ்ட ஸமுத்ரே த்வம் தாவதவஸத க்ஷணவர்ஜிதம் ॥ ॥௫௮॥

இத்யுக்த்வா பகவாந் தேவ்யா தேவதேவோ ஜகத்பதி: ।
ஹிரண்யஸ்ய வதார்தாய நிர்யயௌ ஜநார்தந: ॥ ௫௯ ॥

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
புண்யக்ஷேத்ரப்ரஸ்தாவே
ஶ்ரீமுஷ்ணவராஹமாஹாத்ம்யே
த்ருதீயோऽத்யாய:
ஸம்பூர்ண: ॥

ஶ்ரீஸௌம்யநாராயணாய நம: ॥

அத த்ருதீயோऽத்யாய: ॥

ததஃ க்ஷீராப்திநாதோऽஸௌ பகவாந் ஸுரயார்சித: ।
ஶங்கசக்ரம் ஸமாதாய ஸம்ஸ்திதம் பார்ஶ்வவர்திநம் ॥ ௧ ॥
ஹிரண்யகஶிபோ: க்ஷிப்ரம் புத்ரகம் ஶுத்த ஸுவ்ரத ।
பத்ந்யாம் ஸஸர்ஜராயாதித்யஶாஹ்ருதவஸ்தத: ॥ ॥௨॥
தயேத்யுக்த்வா மஹாதேஜா: புண்யோ உ ஸாரஶிஷ: ।
தஸ்ய ஜஜ்ஞே ப்ரியஸுதோ பகவத்பக்திஸாऽந்வித: ॥௩॥
ஜாதே ஸுதே சகாராஸௌ ப்ரஹ்லாத இதி நாமத: ॥௩ இ॥
தஸ்மிந் பஞ்சமவர்ஷீயே குருமாஹூய ஸாதரம் ।
ஸநமஸ்காரஶிக்ஷாயை ததௌ தஸ்மை மஹாத்மந: ॥ ॥௪ இ॥

கெட்ட எண்ணமுடைய இரணியனின் பிராணன்களை அபஹரிக்கும் வரை இந்த ஆசிரமத்திலேயே வஸித்திருங்கள்." (௫௮)

என்று தேவதேவனும் ஜகத்பதியான ஸ்ரீமன் நாராயணன் சொல்லி இரணியனைக் கொல்லவேண்டி மறைந்தார். (௫௯)

என் று பிர் மா ண் ட பு ரா ண த் தி ல்
ஸ ந த் கு மா ர ஸ ம் ஹி தை யி ல்
புண்ணியக்ஷேத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோ ஷ்ட பு ர ம கி மை யி ல்
இரண்டாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணாயநம:

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

பிறகு பாற்கடலுக்கதிபதியான பகவான் அதி சீக்கிரத்தில் தன்பக்கத்தில்நிற்கும் தனக்கிஷ்டனான "சங்குகர்ணன்" என்பவனையழைத்து "ஓ நல்ல விரதானுஷ்டானம் செய்த சங்குகர்ணா! நீ (௧) சீக்கிரத்தில் இரணியகசுபுவின் மனைவியான வஸந்தமாலைக்குப்புத்திரனாய்ப்பிறக்கவேண்டும்" என்று பக்தர்களிடத்தில் அன்புகூர்ந்த பகவான் கட்டளையிட்டார். (௨)

மகாதேஜஸையுடைய சங்குகர்ணனும் அப்படியே ஆகட்டும் என்று சொல்லி பகவானை நமஸ்கரித்துவிட்டு தேவத்துவேஷியான இரணியனுக்கு பகவானுடையதேஜஸையுடையனாய் பிரியமான புத்திரனாய்ப் பிறந்தான். (௩)

அவ்விரணியனும் இப்புதல்வன் பிறந்தவுடன் விசேஷமாய் ஸந்தோஷத்தைச் செய்வதால் இவனுக்கு "பிரஹ்லாதன்" என்று நாமகரணம் செய்தான். (௩இ)

இப்புத்திரன் ஐந்தாவது வயதையடைந்தவுடன் அக்ஷராப்பியாஸம் செய்யவேண்டி குருவான சுக்கிராசாரியரை அன்புடனழைத்து மகாத்மாவான அவர் கையில் புத்திரனைக்கொடுத்தான். (௪இ)

ஸாமாதிகேஷு ஸாங்கேஷு வேதாத்யக்ஷரமஶிக்ஷயத் ।
ஹிரண்யாய நம இதி வத புத்ர! மஹாமதே! ।
இத்யுக்தஶ்சாபி ப்ரஹ்லாத: கவிஸூநும் ஸமாதிஶத் ॥௬॥
நமோ நாராயணாயேதி ஜப்த்வா தத்வேஷ்ணம் பஹுதைவ ஸ: ।
நாமாக்ஷரம் ஹிரண்யஸ்ய புத்ரம் பாடநஶிக்ஷயத் ॥௭॥
வேதவ்யாஸாவதாநஸ்ஸமாத்ராஹரோசாக்ஷரம் பரம் ।
ஶந்தம் பாடநஸ்பாநவாக்யம் யதாபதேவமேவோவத ॥௮॥
குரோஶ்ஶிஷ்யோ மஹாத்மாநஸ் ததஸ்தத்வேஷ்ணம் பஹுதைவதா: ॥
ஸ குருவாக்யாங்கீகரிதத: கிமேவோசதி ஸாரது ।
ராஜேந்திவேதயாமாஸ புத்ரக்ருத்யம் ஸுமோஸுத: ॥
தஜ்ஞாத்வா தாநவேந்த்ரோऽபி புத்ரமாஹூய ஸத்வர: ।
ஶ்ருத்வா ஸ்வாதுராஜ்யா தஸ்யாபாஸ்யாய மூடதி ।
குருணேவ ஹிதம் யதாக்யம் ததவஸ்வ மஹாமதே! ॥ ॥௧௧॥
இத்யுக்த: ஸ ததா ப்ரஹ்லாத: ப்ரஹ்லாதோऽபி ஸாரது ஹரிம் ।
நமோ நாராயணாயேதி ப்ரோவாச விதராமுத: ॥௧௨॥
தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா ராஜாऽஸநமதஸ்ததா ।
ஜஜ்வால வேதிஶிவரே ஹுதாஶநிவ தைத்யராட் ॥௧௩॥
மூடபுத்ராத்ர மஹத்தீம் கிமேவாகரிதி ப்ருவந் ?।
பாநரேவமிதம் வாக்யம் குருணாऽஶிக்ஷயத்ஸ்தவ ॥௧௪॥
ப்ரஹ்லாதோऽபி யதாபதேவமேவ தஸ்ய ஸந்நிதௌ ।
ஶிவம் பரமஸரம் வாக்யமுக்தவாந்ஸ பாநஸ்பாந: ॥௧௫॥
தத: க்ருத்தோ மஹாதேஜா ஹிரண்ய: பாஶபுவம் ஸ்வீதாந் ।
ப்ருத்யாநாஜ்ஞாபயாமாஸ புத்ரோऽயம் வத்யதாமிதி ॥௧௬॥

அவரும் நல்ல நக்ஷத்திரத்தில் நல்ல லக்கினத்தில் இந்தப்பிர ஹ்லாதனுக்கு அக்ஷராப்பியாஸம் செய்துவைத்தார். (அதாவது) (ரு)

மகா புத்திசாலியான புத்திரனே! "ஹிரண்யாய நம: என்று சொல்லு" என்று சுக்கிராசார்யர் ஸந்தோஷத்துடன் இரணிய புத்திரனைக் குறித்துக்கட்டளையிட்டார். (சு)

அந்தப்பிரஹ்லாதரும்'நமோநாராயணுய'என்று சொல்லிவிட்டு வாய்திறவாதிருந்தார். குருவும் மறுபடியும் இரணியன்பெயரைச் சொல்லும்படி அக்ஷரங்களைச் சொல்லிவைத்தார். பிரஹ்லாதரும் (எ) உத்தமமான விஷ்ணுவின் அஷ்டாக்ஷரத்தையே மறுபடியுமுரைத்தார். சுக்கிராசார்யரும் அடிக்கடி இரணியன் பெயரைச் சொல்லும்படி சொல்லிவைத்தார். குரு சொல்லச்சொல்ல இவரும் திரு(அ) வெட்டெழுத்தையே சொன்னுர். இவ்விதமே சொல்லிப் பிறகு குரு சிஷ்யர்களிருவரும் வாய் திறவாதிருந்தார்கள். (அஇ)

அஸுர குருவும் "இதென்ன ஆச்சரியம்" என்று மனதில் எண்ணிக்கொண்டு இரணியனுக்கு நடுங்கி அவன் ஸமீபம் சென்று புத்திரன் சொல்லும் வார்த்தையை அரசனிடத்தில் தெரிவித்தார்(கஇ)

இதைக்கேட்டு இரணியனும் சீக்கிரத்தில் புத்திரனை வரவழைத்து மடிமேல் வைத்து உச்சிமுகந்து "புத்திமானுன புத்திரனே! நீ குரு சொல்லும் வார்த்தையைச் சொல்" என்று சொல்லக் கேட்ட பிரஹ்லாதரும் மனமகிழ்ந்து பக்தர்களினிடரை நீக்கும் ஹரியை ஸ்மரித்து "நமோநாராயணுய" என்ற நலந்தரும் சொல்லைத் தன் தந்தையின் முன்பிலும் சொன்னுர். (கஉ)

அப்பொழுது அந்த வசனத்தைக் கேட்டு அரசனுய் சிங்காசனத்திலிருந்தவிரணியன் அக்னிகுண்டத்தின் மத்தியில் ஹோமம் செய்யப்பட்ட அக்னிபோல் ஜ்வலித்தான். கோபத்தால் பொறி(கங) கலங்கினுன். நமக்கும் இதென்ன நேர்ந்தது என்று சொல்லிக்கொண்டு மோகித்து மறுபடியும் குருவைக்கொண்டு தன் பெயரை புத்திரனுக்குச் சொல்லிவைக்கும்படி செய்தான். (கச)

பிரஹ்லாதரும் முன்போலவே "நமோநாராயணுய"வென்றே சொன்னுர். அநேகந்தடவை குரு "நமோஹிரண்யாய"வென்றும் உடனே பிரஹ்லாதர் "நமோநாராயணுய" வென்றும், சொல்லிக்கொண்டே நின்றுர்கள். (கரு)

பிறகு மகாதேஜஸையுடைய ஹிரணியன் கோபங்கொண்டு ஸமீபத்தில்நிற்கும் ஸேவகர்களுக்கு இப்புத்திரன் தண்டிக்கக்கடவனென்று பின்வருமாறு உத்தரவு செய்தான். (அதாவது) (கசு)

பஶ்யகாம் பஶ்யதாம் பாதேஶேஷு ஹ்யதாமீந்த்ரா ஹ்ருஶம் ॥
ஸ்வயம் பாதேஶேஷு ப்ரஶேபேஷ்வா க்ஷிப்யதாமேஷு வாஞ்சிதே ॥

ஆரோப்ய ஶைலஶிகரம் பாத்யதாமேஷ்ய யஸ்திரா: ।
கஜாநாம் பாதத: க்ஷிப்த்வா தந்தை: க்ரூரநிஷ்டுரை: ॥

பஶ்யதாம் ஸர்பவராணாம் தம்ஷ்ட்ராக்ரைரபி நிதீயதாம் ।
ஶஸ்த்ரைராபாத்ய தம் க்ஷிப்த்வா ஶிதஶஸ்த்ரைர் நிக்ருத்யதாம் ।
ஏவமாஜ்ஞாபயந்து ராஜா பூமிதேவ க்ருஹாகதாம் ॥௧௯॥

இத்யேவம் ஸர்வதண்டைஶ்ச தண்டிதோ தைத்யநாயகை: ।
ஹரிஸம்ஸ்மரணம் குர்வந்து ஶ்ரீமதஷ்டாக்ஷரம் ஜபந்து ॥

நாபஶ்யத் கிஞ்சித்விக்ருதிம் ஸர்வஹிம்ஸாஸு ஸத்தம: ॥

ஏததத்புதமாலோக்ய ராஜேந்த்ர ஹ்ருத்யா வ்யஜிஜ்ஞபத் ॥௨௧

ஶ்ருத்வைதத்ப்ராஹ்லாதஹ்ருதயோ ஹ்ருஷ்டவக்ஷஸ்திரோ ரஹ: ।
நிக்ருஹ்ய ஸத்வதேநா வ்யாக்ரஸிம்ஹப்ரதவிக்ரஹ: ।
மஹாமேக்ய ஸ்தித: ப்ராதேஜேஶுத்யாமாஸ மந்த்ரிபி: ॥௨௩॥

தத: புத்ரம் ஸமாஹூய ஸாந்த்வயாமாஸ ஸாதரம் ।
மாதாக்ருஷ்ய கௌரவமாக்யம் நாஸ்திகாமே மஹாமதே! ॥௨௪॥

ஶ்ருணுஷ்வ வசநம் ஹ்யேதந்மமைவ கௌரவஸ்ததா ।
இத்யுக்த்வா கௌரவேணா ஸந்தநம் நாம வ்யாஹாரயத்ததா ॥

ப்ரஹ்லாதோऽபி யதாபூர்வம் ஹரேரஷ்டாக்ஷரம் ஜபந்து ।
ஜஜ்வால தத்வந: ஶ்ருத்வா தைத்யராஜோऽதிகோபவாந் ।
கர்த்ரு ஸ்திதஸ்யா ப்ரோக்தா நாராயண இதி ப்ருவந்து ॥

இவனை உபத்திரவப்படுத்துங்கள், கயிற்றினால் கட்டுங்கள், நெருப்பினால் தகித்துவிடுங்கள், கயிற்றினலிறுகக் கட்டிக் கடலின் நடுவில் போடுங்கள். மலையின் உச்சியிலேற்றித் தலைகீழாகத்தள் ளுங்கள், யானைகளின் முன் நிறுத்தி வஜ்ராயுதத்திற்கு நிகரான தந்தங்களால் குத்திக்கொல்லச் செய்யுங்கள். உக்ரமான பாம்புக(கஅ) ளின் பற்களால் இரக்கமின்றிக்கடிக்கச் செய்து இறக்கச் செய்யுங் கள். சூலத்தை நட்டு அதிலேற்றி கூரார்ந்த வாளாலறுத்துவிடுங்கள்.

என்று இவ்விதம் அரசனான இராணியன் உத்தரவுசெய்து தன் அரண்மனைக்குட் புகுந்தான். (ககூ)

அரசன்கட்டளைப்படி ஸேவகர்கள் மிகுந்த சிக்ஷைகளெல்லாம் செய்தும் பாலனான பிரஹ்லாதர் பாபஹாரியான ஹரிஸ்மரணம் செய்துகொண்டு "குலந்தரும் செல்வம் தந்திடுமடியார் படுதுய ராயினவெல்லாம் நிலந்தரஞ்செய்யும் நீள்விசும்பருளுமருளொடு பெருநிலமளிக்கும் வலந்தரும் மற்றுந்தந்திடும் பெற்றதாயினுமா யின செய்யும் நலந்தரும் சொல்லை நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்றப்பிரகாரம் திருவெட்டெழுத் தையே ஜபித்து நின்றதால் மிகவும் ஆனந்தபூர்ணராய் சரீரத்தில் உபத்திரவத்தால் வேறுபாட்டைக் கிஞ்சித்தும் அடையவில்லை (உக)

இவ்விதம் தாங்கள் செய்த சிக்ஷைகளையும், அதனால் புத்திரனு க்கு ஓர் தீங்குமில்லாமையையும் ஸேவகர்கள் அரசனிடமறிவித்தார்கள்

இதைக்கேட்ட இரணியனும் பொறிகலங்கி வஸ்திரம் நழுவ தலைமயிர் விரிய, மனம்பதைக்க, சரீரம் நடுங்கப்புறப்பட்டு ஸபை யின் மத்தியிலிருந்து நல்ல புத்தியுள்ள மந்திரிகளுட-னலோசித்து முடிவு செய்தான். (உரு)

பிறகு புத்திரனையழைத்து "நீ புத்திசாலியாகையால் பிதா வான என் வாக்கியத்தையும் குருவின் வாக்கியத்தையும் தட்டா தே. என்னுடையவும் உன் குருவினுடையவும் வார்த்தைகளைக் கேட்பாயாக" என்று ஸமாதானமாகச் சொல்லிவிட்டு அப்பொ(உச) ழுதே குருவைக்கொண்டு தன் பெயரைச் சொல்லிவைத்தான். (உ௫)

பிரஹ்லாதரும் முன்போலவே ஹரியின் அஷ்டாக்ஷரத்தை யே சொல்லி நின்றார். (உ௫இ)

தானவபதியான இரணியன் அதே வாக்கியத்தைக் கேட்டு கோபங்கொண்டு அக்கினிபோல் ஜ்வலித்து "அடே நீ சொல்லும் நாராயணன் எங்கிருக்கிறான்?" என்று கேட்டான். (உகூஇ)

ப்ரஹ்லாதோऽபி தத: ஶ்ருத்வா ஹிரண்யகஶிபோர்வச: ।
அப்ரவீத் பிதரம் வாக்யம் மஹாப்ராஜ்ஞோ மஹாமதி: ।
ராஜந்! ஶ்ருணுஷ்வைகாக்ரமநா ஹ்யஷ்டாக்ஷரஸ்யோத்தமம்

ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ: ।
தா யதஸ்யாயநம் ப்ரோக்தம் தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத: ।
ஸர்வம் வஸதி மோக்ஷார்த்தா: ஸ்வதந்த்ராஸ்தத்த்வதர்ஶிந: ॥ ௨௯ ॥

தேவர்ஷிமுஹாப்ராஜ்ஞைர்முநிபிஶ்ச ஸம்ஸ்துதே ।
ஸர்வாந்தர்யாமிநம் ஸர்வம் ஸர்வஸாக்ஷிக: ।
ஸர்வாத்மா ஸர்வஸாக்ஷீ ஸர்வம் நாராயணாத்மகம் ॥ ॥௩௧॥

ததாதாரம் வஸதி யத்தைவ விஶேஷத: ।
ஸ ஸர்வ விஶ்வம் விஶ்வாத்மா விஶ்வாதீதோ ஜநார்தந: ॥ ௩௨ ॥

தஸ்மாத் "நாராயணாயே"தி மந்த்ரம் ஜப ஸதா ப்ரபோ!
அஷ்டாக்ஷரமயீமேநாம் ஜபதாம் ஸித்திதாம் ।
அதஸ்த்வமபி ஸர்வாத்மா ஸர்வம் வஸதி ஸர்வதே! ॥௩௩॥

இதி நிஶம்ய தந்வ்ய ஸுதஜ: ஸம்ஸாரம் பாபம் ஹரம் தஷா ।
கரேணாதாய ஸந்ததம் வக்த்ரேண தேநைவ ॥ ॥௩௪॥

ததா ஸம்ஹாரகோ தோஷ: ப்ராதுர்பூதோ மஹாஸுர: ।
தமேகம் மஹாநாதம் மேகநாதம் ।
உத்தாய பாதாந்தம் ப்ராஹ்மணோத்தமநாயக: ॥ ௩௫ ॥

பிறகு பிரஹ்லாதரும் இரணியன் சொன்னதைக்கேட்டு பகவத்விஷயத்தில் நிலைநின்ற புத்தியுடையவராகையால் ஸபையின் நடுவில் உத்தரம் சொல்லுகிறார். (௨௭இ)

அஸுரோத்தமனான அரசனே! நாம் சொல்லுவதை வேறிடத்தில் மனதைச் செலுத்தாமல் தாம் கேட்கவேண்டும். (௨அ)

ஜலங்கள் "நாரங்கள்" என்று சொல்லப்படும், ஜலங்கள் நரனை (நித்தியனான) பகவானிடமிருந்து பிறந்ததுபற்றியே. அந்த ஜலங்களையே வாஸஸ்தானமாகக்கொண்டவராகையால் "நாராயணன் என்று சொல்லப்படுகிறார்" என்று உண்மையையறிந்த மனு முதலிய ஸ்மிருதி கர்த்தாக்கள் அறிவிக்கிறார்கள். (௨௯இ)

வேதங்களிலும் அவையறிந்த புத்திமான்களால் எல்லாஆத்ம வஸ்துக்களிலும் உள்ளிருப்பவனுமாய் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் காரணமாயும், எங்கும் நிறைந்தும், எல்லாவற்றையும் நேரில்பார்த்தும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாய், எல்லாமவனேயாய் விளங்குமவனே "நாராயணன்" என்று தெளிவாய் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது(௩௧)

ஆகையால் அனுகூலரான எங்களிடத்திலும், விசேஷமாய் பிரதிகூலரான உங்களிடத்திலும் வஸிக்கிறார். அவனே படர் பொருள் முழுவதுமாய் உடன்மிசையுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளனாய் ஸகலவிலக்ஷணனாய் ஜகத்குருவாய் நிற்கிறான். (௩௨)

ஆகையால் ஓ குருவே! தாமும் எப்பொழுதும் "நமோநாராயணாய" என்ற மந்திரத்தையே ஜபித்துக்கொண்டிரும். (௩௨இ)

என்று சொன்ன வாக்கியத்தைக் கேட்ட அஸுரநாதனான இரணியன் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் பிரளயகாலாக்னிக்கு நிகரானவனாகி "அடே துர்புத்தியே! நீ எங்கு முளனாய்ச்சொன்னவன் இங்கிருக்கிறானா?" என்று அதட்டிக்கொண்டு கோபத்தோடு(௩௩இ) வஜ்ராயுதம்போல் கடினமான கையால் பக்கத்திலிருந்த தூணைத் தட்டினான். (௩௪இ)

அங்கப்பொழுதே அவன் பயப்படும்படியான சப்தமொன்றுண்டாயிற்று. (௩௫)

அஸுரபதியும் தனக்கும் நடுக்கத்தைச் செய்யக்கூடியதாய் அற்புதமான பேரோசைகேட்டு சிங்காசனத்திருந்து திடுக்கிட்டெழுந்து திகைத்து நின்றான். (௩௬)

ப்ரஹ்லாதோऽபி ப்ரஸந்நாத்மா பகவத்பக்திஸம்யுத꞉ ।
ஶ்ரீமதஷ்டாக்ஷரம் மந்த்ரம் ஜபந்நேவ ப்ராஞ்ஜலி꞉ ஸ்தித꞉ ॥ ॥௧௭॥

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
புண்யக்ஷேத்ரப்ரஸ்தாவே
ஶ்ரீமௌஷ்ணீவராஹமாஹாத்ம்யே
த்ருதீயோऽத்யாய꞉
ஸம்பூர்ண꞉ ॥

ஶ்ரீலக்ஷ்மீநாராயணாய நம꞉ ॥

அத சதுர்தோऽத்யாய꞉ ॥

அத கதாசித் ஹிரண்யஸ்ய ஸபாம் தஸ்ய துராத்மந꞉ ।
ஆவிர்பபூவ ஸ்தம்பஸ்ய மத்யே நரஹரிர்விபு꞉ ॥ ॥௧॥

தம் த்ருஷ்ட்வா ஸ ஸுராரேஶீ கோபரக்தேக்ஷணோऽஸுர꞉ ।
ஸம்ப்ரமாதாய ஸஹஸா ஸ்தம்பம் ப்ரதி யயௌ ததா ॥ ॥௨॥

தேவஸ்ய நரஸிம்ஹஸ்ய ஹிரண்யஸ்ய துராத்மந꞉ ।
யுத்தம் ததத்புதமபூச்சிரம் ரோமஹர்ஷணம் ॥ ॥௩॥

ஸிம்ஹஸ்யேவ ச மத்தஸ்ய வாரணேந்த்ரஸ்ய ச ।
வ்ருகஸ்ய சைவ வ்யாக்ரஸ்ய ஃபணிந꞉ பந்நகாஶிந꞉ ॥ ॥௪॥

ஆஸீத்கோரதரோ நாதோ ப்ரளயாம்போதகர்ஜித꞉ ।
அத்புதம் யுத்தமநயோர்ஹிரண்யநரஸிம்ஹயோ꞉ ॥ ॥௫॥

பிரஹ்லாதரும் பகவத்பக்தியுள்ளவராகையால் தெளிந்த சிந்தையராகி நற்பொருளாய் நற்றுணையான நாராயணனது திருவெட்டெழுத்தையே ஜபித்துக்கொண்டு தேவானுக்கிரகத்தைத்தரும் முத்திரையாகத் தடக்கை கூப்பிநின்றார். (௬எ)

என்று பிர்மாண்டபுராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டீபுர மகிமையில்
மூன்றுவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணாயநம:

நான்காவது அத்தியாயம்.

பிறகு பக்தர்களின் துரிதங்களைப்போக்கும் பகவான் தேவத்துவேஷியான இரணியனைக் கொல்லவேண்டி அவன் தட்டின தூணின் மத்தியில் நரசிங்க ரூபமாய்த் தோன்றினார். (நரசிங்க ரூபம்—மனிதரூபத்தோடு சேர்ந்த சிங்கவுருவம்.) (௧)

அப்பொழுது அவரைக்கண்டு இரணியன் கோபத்தால் சிவந்த கடைக்கண்ணுடையனாய் கத்தியையேந்திக்கொண்டு தூணுக்கு ஸமீபத்தில் ஓடினான். (௨)

அக்காலம் பார்த்தவர்களுக்கு மயிர்சிலிர்க்கும்படி ஆச்சரியகரமான யுத்தமானது தேவனான ஸ்ரீநரஸிம்மனுக்கும் துராத்மாவான இரணியனுக்கும் வெகுநேரம் நேர்ந்தது. (௩)

அந்த யுத்தமானது இந்திரனுக்கும் விருத்திராஸுரனுக்கும், ருத்திரனுக்கும் திரிபுரனுக்கும், புலிக்கும் நாய்க்கும், கருடனுக்கும் ஸர்ப்பத்திற்கும்போல் எல்லா லோகங்களுக்கும் பயமுண்டாக்கும் (௪)
படியாய் ஆச்சரியமாய் ஒப்பற்றதாயிருந்தது. (௫)

தஸிநு ரணெ ஸாரஸிவாநுஷாஸஉவ வாரணஃ ।
நரஸிஹம் வ்ருதி யயள மஜஹொஜரிமிவொஜஸ்ஜ ॥ ॥ரு॥

தஸிநு வவஷநு மஸாணி விவியா ஜி ஜநாஷநெ ।
வாஸிஷொ வாஸியாரா ஹிஃ கஸிநெ வவநுதெ யயா ॥ ॥எ॥

வ்ருஸீயநுக தநொரஸாணி மஸாணி விவியாநி வ ॥எஇ॥
தநொ நரஹரிஃ கெ்ாயம் திவ்ராஹாரயஸ்வ்ரு மஃ ॥அ॥

வயாய தஸ்ய ஷெவாரொஹிநுதாய ஜமதாவி ।
வஜவநுயாரம் மத்ராம் விஷஹநு ஹாஜவகூஷாஷா ।
கவம் ஸாரஸிவொஸஸ்ய ஜஜ்ாஹ நரகெஸரீ ॥ ॥கூஇ॥

தநொ நரஹரிஃஸ்ரீமாநநுரமாமொஸவ்ய தட ரிவாஜ ॥
நமெவிநுஷாரயரமஸ தஸ்ய வக்ஷஃஸஜம் க்ஷணாக்॥க0இ॥

தஸ்யாஜ்ராஜாமாஷாய யாரயஸரகெஸரீ ।
யாதமாஜாவரிக்ஷிவஸமமஹெ ஹிவாநிவ ॥ ॥ககஇ॥

ஸவம் மெஷத்யவநெஸஸ்ய ஹிரண்யஸ்ய ஷாராதநஃ ।
வயம் வகார ஹயவாநு வ்ருஹாஷவீணநாய வ ॥ ॥கஉஇ॥
தஸிநு ஹநெ ஜமஷிஷம் மஷஊயதநம் மஹஸ ॥ ॥கந॥

ஸாவம் யாதள வம்ஷ்ரவீ ஸாமநியா வாதி மாரதஃ ।
நிமநுஜாநி ஹவஷி ஸ நக்ஷத்ராணி விமெஷதஃ ॥ ॥கச॥

ஸவநும் மஷஊமொஹநதஸிநு மெஷத்யவதள ஹநெ ।
நிவ்ருதம் ஜமநொ ஷாஃவம் தமஸநியநு உவொஷிநெ ॥கரு॥

விமக்ஷஃவா மீவநுாணாஸமெவநு ஸஷஷமநஸாஃ ।
ஸகியம் வஷமாமவநு மஷரவ்ருமாவா கவி ॥ ॥கரு॥

கஹமாஜமமாமவம் கஷம்பவஸ்ய மநெஸதஃ ।
மஷஊம் மஷஊநாம் வ மெமொரயம் ஸவநுகாமயகா ॥கஎ॥

வாஜிதமெஸஜஸா தஸ்ய ஷாயநுஷநுஸ்ய ஸாமொரவி ।
தஸிநு மெமெ ஸ வ மநிவநுஹாணம் மமாவாஸ ஹ ।
ரம்யம் வரம் வ்ருணீஷெவதி தமொவம் மநிம் தஷா ॥கஅஇ॥

அந்த யுத்தத்தில் தேவசத்துருவான இரணியன் மதம்பிடித்த யானைபோல் நரஸிம்மனோடெதிர்த்தது எரிகிற நெருப்பில் வீழ்ந்த விட்டிபோலிருந்தது. (சு)

இரணியன் அந்த நரஸிம்மபகவானிடத்தில் உறுதியுள்ளமலைமேல் மேகம் ஜலங்களைப் பெய்வதுபோல் அநேக ஆயுதங்களைப் பொழிந்தான். அவன் போட்ட ஆயுதங்கள் யாவும் சிதறிவிட்டன. பிறகு ஸ்ரீ நரஸிம்மனும் அடங்காத கோபத்(எ) தையடைந்து ஜனங்களின் ஹிதத்திற்காக தேவசத்துருவான இர (அ) ணியனைக் கொல்லவேண்டி, கத்திகள் முதலியவாயுதங்களைத் தரித்து நிற்கும் சத்துருவான அவனை கோபத்தால் நெற்றியிலேறிய கண்ணால் அழலவிழித்து அவனுடைய தலைமயிரைப் பிடித்துக் கொண்டார். (கூ)

பிறகு மிக்க தேஜஸையுடையராய் சிரீமானான சிங்கப்பிரான் சத்துருவான இரணியனைத்தன் மடிமேலேற்றி க்ஷணப்பொழுதில்(க0) இரணியனாகத்தை (ஆகம்—மார்பு) கூரார்ந்தவள்ளுகிரால் கீண்டு (கூர்மையுள்ள வலிய நகங்களால் கிழித்து) குடல்மாலை சீரார்திரு(ம0) மார்பின்மேல் சேர்த்துக்கொண்டார். அப்பொழுது தாதுக்களால்(கக) (தாது—காவிகள்) நிறைந்த இமயமலைபோல் இருந்தது. (கக0)

இவ்விதம் பகவான் ஸகலலோகங்களின் க்ஷேமத்திற்காகவும் ப்ரஹ்லாதரை ஸந்தோஷமடையும்படி செய்வதற்காகவும் துராத்மாவாய் அஸுரபதியான இரணியனுடைய வதத்தைச்செய்தருளினார்.

அந்தவிரணியனிறந்தவுடன் இவ்வுலகங்களெல்லாம் பெருநலம் பெற்றன. சந்திரனும் சூரியனும் ஸுகமாய் ஸஞ்சரித்தார்(கங) கள். காற்றும் நன்மணம் பொருந்தி வீசிற்று. நக்ஷத்திரங்களும் மிகவும் ஒளிபெற்றன. ஸூர்யனுதித்தவுடன் இருள் நீங்குவது(கச) போல் இரணியனிறந்தவுடன் ஜகத்தின் துயர்தீர்ந்து ஸர்வமங்களமாயிற்று. சங்கரன் முதலிய எல்லா தேவர்களும் துன்பம் நீங்கி(கரு) இன்பம் நிறைந்த மனமுடையவர்களாய் அவரவர்களின் பதவியையடைந்தார்கள். (கசு)

நானும் எல்லா அபீஷ்டங்களையும் தரக்கூடியதாய் தேவர்களாலும் அணுகமுடியாத தனது தேஜஸால் ரக்ஷிக்கப்பட்டதான எந்த தேசத்தில் கதம்பமுனிவர் பிரமனை என்னைக்குறித்துத்தவம் செய்துகொண்டிருக்கிறாரோ அத்தேசத்தில் அக்கதம்பமுனிவரின் மங்களமங்களமான ஆசிரமம் சென்று "வேண்டும் வாத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளும்" என்று கதம்ப முனியைக்குறித்துச் சொன்னேன். (கஅ0)

கஶ்யப உவாச:—

நமஸ்தே ப⁴க³வந்! ப்³ரஹ்மந்! ஶ்ரூயதாம் மம பா⁴ஷிதம் ।
க்ஷீராப்³தி⁴நாயகம் ஶயிதம் தே³வாநாம் ப்ரதே⁴ஜஸம் ।
தஸ்ய தத்ராய திஷ்ட²ந்தம் ப⁴க³வந்தம் ப்ரஹர்ஷம் ஹரிம் ॥௨௦॥

ப்³ரஹ்மணா ஸஹ தே³வைஶ்ச ஹிரண்யஸ்ய ஸமாக³த: ।
நாராயணம் ப்³ரஹ்மந்! ப்ரத்யக்ஷீகாரய ஸ்வயம் ॥௨௧॥

ஏவம் வத³தி ஸர்வஜ்ஞம் கஶ்யபோ மஹாமுநே ।
தேந ச விஶ்வகர்மாணம் ஸமாஹூய கார்யம் யதா²வத் ॥௨௨॥

விமாநம் தத்ர தி³வ்யம் த்ரிதயம் ஸுவிஸ்தீர்ணம் ।
ரத்நகாஞ்சநமயம் சாபி ஸாவயாநேந விசக்ஷணே ॥ ॥௨௩॥

உத்தமாங்க³ம் தத்ர ஸம்ஸ்தா²ப்ய த்ரயீத்ராய தாவத் ।
ப்ரத்யக்ஷம் த்ரிதயம் தி³வ்யம் விமாநஸ்தி²தமஹம் ॥ ॥௨௪॥

விமாநே ஸ்தி²தே தஸ்மிந் பாபக்ஷயகரம் பரம் ।
ஶாஶ்வதம் பாவநம் ஸர்வஸித்³தி⁴கரம் ந்ருணாம் ॥௨௫॥

உத்தமம் விமாநாநாம் விமாநம் ச ஶோப⁴நம் ।
தேஷாம் தே³வதே³வேஶ விமாநம் மநோஹரம் ॥ ௨௬ ॥

ஸர்வஜ்ஞ: ஸதா³ ஸ்தி²தோ ப⁴க³வாந் ஸர்வதா³ ।
ப்ரணவஶ்ச ஸர்வாக்ஷரத்ரயாத்மக: ।
த்ரிதயோ தே³வதா ஸ்தா²நம் விமாநம் பாத்ரநாமகம் ॥௨௭॥

ஸ தஸ்ய த³க்ஷிணே பார்ஶ்வே ஹிரண்யப்³ரஹ்மணோ ப⁴வேத் ।
ரத்நைர் விஶேஷதஸ் ஸ்வர்ணஸ்ய ஸ்தா²பயித்வா ததா³ பரம்

இதைக்கேட்ட கதம்பமுனிவர் சொல்லுகிறார்.

நற்குணம் நிறைந்த பிரமனே ! தமக்கு வந்தனம். தாம் எனக்கு வரம் கொடுக்கத் திருவுள்ளம்பற்றினால் மிக்க தேஜஸுடன் பாற்கடலில் பள்ளிகொண்ட பரமனும், தேவர்களினிடரை நீக்கக்காக்ஷி தந்து நின்ற பிரபுவாயும், அத்தேவர்களின் நடுவில் இரணியவதம் செய்ய ஆலோசனத்திற்காக வீற்றிருக்குமவராயும், (உ0) நரஸிம்மனாகி இரணியனைப் பிடித்து நிற்குமவராயும், அவன் மார்பைப் பிளந்து அவனைக்கொன்றவராயுமுள்ள பகவானுடைய திவ்விய மங்கள விக்கிரகத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு களிக்கும்படியாய் அனுக்கிரகிக்கவேண்டும். (உக)

என்று கதம்பமஹரிஷியானவர் கேட்டுக்கொண்டஸமயத்தில் "மயன், விசுவகர்ம்மா" என்ற இரண்டுசில்பிகளை அழைத்து, "நீங்(உஉ) கள் அழகியதாயும், உன்னதமாயும், பூலோகத்திற்கு அலங்காரமாயும், மூன்றுதளமுள்ளதாயும், தேவார்ஹமானதுமான ஓர் விமானத்தை ஸாவதானமாய் உங்கள் திறமையைக்காட்டி யமைக்கவேண்டும்." என்று நியமித்த பிறகு அவ்விருவர்களும் எனது ஆஞ்(உ௩) ஞையைத் தலைமேற்கொண்டு, மூன்றுதட்டுள்ளதாய், தேவார்ஹமாய், குற்றமற்ற விமானத்தைச் செய்து முடித்தார்கள். (உச)

இவ்விமானம் எல்லாருடைய பாவத்தைப்போக்கிப்புண்ணியதமமாய் நலத்தைத் தரக்கூடியது. ஸேவிப்பவர்களுக்கு இப்பூவுலகில்கொண்ட பெண்டிர்மக்களுடன் வாழ்வையும் பிறகுவானுலகில் அடியார்கள் குழாங்களோடுடன் கூடிய அந்தமின்பேரின்பத்தையும் தரும். (உரு)

உலகத்தில் உத்தமவிமானங்களுக்குள் பதினாறு விமானங்கள் உத்தமமானவைகள். அவைகளிலும் இது சிறந்தது. மிகவும் உயர்ந்தது. (உசு)

மூன்று தளங்களுடன் கூடிய இந்த விமானம் மூன்று பதங்களுடன்கூடிய மூலமந்திரம்போன்றதாயும் (அதின் சுருக்கமான) மூன்றெழுத்துகளுடன் கூடிய பிரணவம்போன்றதாயும் விளங்குகிறது. (உஎ)

இதின் தென்புறத்தில் இரணியனைப் பிடித்தும் அப்படியே வடபுறத்தில் இரணியனை வதம் செய்தும் நிற்ற ஸ்ரீநரஸிம்மவிக்கிரஹங்களையும், முதல்தளத்தில் "வெள்ளைவெள்ளத்தின்மேலோ(உ அ)

பூர்ண: க்ஷீராப்திநாதஸ்ய ரூபம் பஞ்சமஶாயின: ॥௨௯॥
ஸ்தாபயித்வா ததோ மூர்த்யா த்ரிதயே ச பூர்ண: பூர்ண: ।
ஶ்ரீமதஸ்ய மஹாவிஷ்ணோர்மஹஸ்யாயுதம் ஶிவலக்ஷ்மணாம் ॥ ௩௦ ॥
ரூபஞ்ச ஸர்வதேவாநாம் ரூபைர்வைஸ்தாக்ஷமந்விதம் ।
ஸ்தாபயித்வா தத்ர தேஷாம் யதாயுக்தம் ஶமம் சக்ரதா: ॥
மூர்த்யா ஸ்திதத்வாத்தேவாநாம் ஸ்திதம் நாராயணாஹ்வயம் ।
ஸாஜந்மபூர்வமாயித்வாத் ஸஜந்மபூர்வத ஶுப: ॥ ॥௩௨॥
தக்ஷிணாம் திஶமாஶ்ரித்ய ஸ்திதத்வாத்தக்ஷிணேஶ்வர: ।
உத்தராம் திஶமாஶ்ரித்ய ஸ்திதத்வாதுத்தரேஶ்வர: ॥ ॥௩௩॥
ஏவம் லக்ஷணஸம்பந்நம் ஸர்வலக்ஷணஸம்யுதம் ।
அஷ்டாங்கமந்த்ரம் திவ்யம் த்ருஷ்ட்வா கோஷ்டே மஹாமுநி: ॥
மூர்தேந நிர்மிதம் விஶ்வகர்மணா ச மஹாத்மநா ।
(யத்வா நிர்மிதம் விஶ்வகர்மணா)
விமாநாநாம் மாநஹாரம் விமாநம் தக்ஷிணோத்தரம் ॥ ॥௩௫॥
ஶ்ரியா ஜுஷ்டம் ஹ்ருத்தரமத்யந்தமத்புதம் ।
தேவதேவதஸ்ககேவை: பூஜ்யம் ஸததம் மநோரமம் ॥
விமாநேஷு ச ஸர்வேஷு பரம் நாஸ்தி ஸமம் ச வா ।
ஏதஸ்ய ச விமாநஸ்ய தஸ்மாதத்யந்தமத்புதம் ॥ ॥௩௭॥
ஏவம் ஸலக்ஷணம் க்ருத்வா விஶ்வகர்மா மயஶ்ச தத் ।
தத்த்வாஸ்யாநேந ஸ்வம் ஸ்வம் தேஶமேவாபதந்த: ॥ ॥௩௮॥
அத ப்ரஸந்நஹ்ருதய: கதம்பாலேஷு மஹாமுநி: ।
ஜ்ஞாத்வா ஸர்வம் மஹாதேஜா பஶிநாமந்தரோத்தம: ॥௩௯॥
ஶ்ரூயதாம் ஸர்வகாலேऽபி ஸர்வலக்ஷணஸம்யுதம் ।
தாமோதரம் த்ருஷ்ட்வா கோஷ்டே விமாநோத்தமமுத்தமம் ॥௪௦॥
தேவதாநாஞ்ச ஸர்வாஸாம் கோஷ்ட்யா "கோஷ்டீ" திவிஶ்ருதம்
ஸ்திதம் நாராயணம் தேவம் நாயகம் பஞ்சஶாயிநம் ॥ ॥௪௧॥
உத்தரே தக்ஷிணே பார்ஶ்வே நரஸிம்ஹம் மஹாப்ரபும் ।
ஶ்ரீராமம் வியஸ்தாயம் ப்ராதர்யந்திநே ஸ்வசி ச ।
விமாநஞ்ச ப்ரஹ்ருஷ்டாத்மா கதம்பாலேஷு மஹாமுநி: ॥

ருபாம்பை மெத்தையாக விரித்ததன்மேலே கள்ளநித்திரைகொள்கின்ற" க்ஷீராப்திநாதனுடைய திவ்வியமங்களவிக்கிரஹத்தையும், மத்தியதளத்திலும் மேல்தளத்திலும் தேவர்களுடன் ரஹஸ்யமாய்(௨௯) ஆலோசனம் செய்யவந்த ரூபத்தையும், அவர்களுடன் வீற்றிருந்த விக்கிரஹத்தையும், இன்னும் ஸகலதேவபிம்பங்களுடன் அவ்விமா(௩௰) னத்தில் ஸ்தாபித்து யதார்த்தமான நாமத்தையும் (காரணப்பெயரையும்) அந்த விசுவகர்ம்மாவும் மயனும் அமைத்தார்கள். (௩௧)

தேவர்களின் நடுவிலிருந்ததால்"ஸ்திதநாராயணன்"என்றும், ஆதிசேஷன்மேல் சயனித்திருப்பதால் " உரகமெல்லணையான் "(௩௨) என்றும், தென்திசை நோக்கின நரஸிம்மனுக்கு'தக்ஷிணேசுவரன்' (தெற்காழ்வான்) என்றும் வடதிசை நோக்கினதால் "உத்தரேசுவரன்" என்றும் பெயரிட்டமைத்தார்கள். (௩௩)

இவ்விதம் பகவானுடைய திவ்வியமங்களவிக்கிரஹ லக்ஷணயுக்தமாயும், விமானலக்ஷணங்களெல்லாம் பொருந்தியும், "அஷ்டாங்கம்" என்று பெயர்பெற்றதாயும், தேவார்ஹமாயும், உத்தமமாயும், மூவுலகங்களிலுமரிதாயும், "மயன்" என்ற அஸுரசில்பி(௩௪) "விசுவகர்ம்மா"வென்ற தேவசில்பியாலும் அற்புதமாய் அமைக்கப்பட்டதாயும், எல்லாவிமானங்களினுடைய உயர்வையபஹரிப்பதாயும், தென்வடல் நீளமுள்ளதாயும் அழகு பொருந்தி மங்கள(௩௫) கரமாய் உன்னதயாய் பரிஷ்கரித்ததாயும், ஸகலதேவர்களின் ஸான்னித்தியத்தால் ஜனங்களுக்கு எப்பொழுதும் மங்களத்தைத்தரக்(௩௬) கூடியதாயுமுள்ள இந்த விமானத்திற்கு மேலாயும் நிகராயுமுள்ள விமானமொன்றுமில்லை. ஆகையால் இவ்விமானமே மிகவும் உத்தமமானது. (௩௭)

இவ்வித விமானத்தை சில்பசாஸ்திரப்படியமைத்து விசுவகர்மாவும் மயனும் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானம் சென்றார்கள். (௩௮)

பிறகு எல்லாமறிந்த ஜிதேந்திரியரான கதம்பமாமுனிவரும் தெளிந்த சிந்தையராகி, ஸர்வலக்ஷணஸம்பன்னமாய் மூவுலகங்க(௩௯) ளிலும் அரிதாய் உத்தமமான அஷ்டாங்கவிமானத்தை ஸர்வகாலமும் ஆராதித்தார். (௪௰)

எல்லாதேவர்களும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து நின்றவிடமாகையால் "கோஷ்டீ" என்று பெயர்பெற்றது. அதில் ஸ்தித நாராயணனை(௪௧) யும் சேஷசாயியையும் வடக்கிலும் தெற்கிலுமுள்ள ஸ்ரீநரஸிம்மப்பிரபுவையும், காலை உச்சி மாலை என்ற முப்பொழுதிலும் விமானத்துடன் அர்ச்சித்து ஆநந்தமடைந்தார். (௪௨இ)

௧௯ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 [illegible] ॥௪௪॥

𑌮𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇 ॥

𑌵𑌾𑌸𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌗𑌾 𑌰𑌦𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 ॥௪௫॥

𑌸𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥௪௭॥

𑌸𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌮𑌿𑌨𑍀𑌳𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 "𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍" ॥௪௮॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑍍𑌯𑌸𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌮𑌹𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌮𑍍 ॥ ॥௪௯॥

𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌮𑍍 ।
𑌦𑌦𑍃𑌶 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ॥ ௫௦ ॥

𑌸𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌕𑌥𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌃 ॥ ॥௫௧॥

𑌵𑌾𑌸𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌾𑌕𑌮𑌮𑍇𑌰𑌸𑌮𑍍 ॥ ॥௫௨॥

𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌗𑍁𑌣𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌕𑌮𑌲𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌮𑌲𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௫௩॥

𑌸𑌨𑌵𑌮𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌹𑌰𑍍𑌤𑌕𑌮𑌨𑌃 ।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌚𑌰𑌣𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌤𑌃 ॥ ॥௫௫॥

𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌮𑍍

அப்பொழுது வாயுபகவான் முகமாய் இப்பெரு வியப்பைக் கேட்ட தேவேந்திரன் ஆனந்த மடைந்து சித்திரைமாதமான அப் பொழுதே கதம்பவனமான கோஷ்டீ க்ஷேத்திரம் வந்து சேர்ந் தான். (௪௪)

அங்கு என்னையும் வணங்கி மகிழ்ந்த மனத்துடன் சந்திரன் சித்திராநக்ஷத்திரத்துடன் சேர்ந்த சுபமுகூர்த்தத்தில், நித்திய(௪௫) ஸூரி நிர்வாஹகனான பகவானுக்கு ரதோத்ஸவத்தை நடத்தி வைத்து, விமானமத்தியில் விளங்கும் பிரபுவாய், ஜகன்னாதனான(௪௬) க்ஷீராப்திநாதனையும் ஒப்பில்லாத ஒளியுடன் விளங்கும் விமானத் தையும் ஆராதித்து, மகாத்துமாவான கதம்பமுனிவரையும் கொ ண்டாடி, தன்னால் ஆராதிக்கப்பட்டவரும் செல்வமாய் புத்திரனி(௪௭) டத்திற் போல் அன்பு வைக்கப்பட்டவரும், தனக்கு நாதனும், அவர் ஸ்வரூபமான ஸௌலப்பியத்தை வெளியிட்டுள்ளவரும்,நன் ருய் விளங்கும் திருமேனிவாய்ப்பை யுடையவராயும், மிக்க வழ குள்ளவராயும், கம்பீரமான அவயவசோபையை யுடையவராயும், அடியார்களிடத்தி லன்பு கூர்ந்தவரும், பார்ப்பவர்கள் நேத்திரங் களுக்கு ஆநந்தத்தைத்தருமவரும், அழகால் மன்மதன் மனதை யும் மயக்குமவருமான ஸ்ரீபூமிநீளாதேவிகளுடன். சேர்ந்த "ஸ்ரீ ஸௌமிய நாராயணனை" ஜிதேந்திரியரான கதமபமுனீந்திரரிடம் கொடுத்தான். (௫௰)

அம்முனிவரும் "ஸ்ரீஸௌமியநாராயணன்" என்ற எம்பெரு மானை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு விதிப்படி அர்ச்சித்து மன மகிழ்ச்சியடைந்தார். தேவராஜனும், தேவர்களுடன் தேவலோ(௫௧) கம் சென்ருன். (௫௧இ)

தேவகணங்களால் நிறைந்து அஷ்டாங்கமாய் மூன்று தளங் களோடு கூடியதாய் பெருமைதங்கி, பகவத்ஸம்பந்தமுடைய திவ்ய விமானத்தை சாஸ்திரப்படி நன்ருய் ஸ்தாபித்து ஸநகாதி முனி வர்களுடன் நானும் எனது லோகத்தை யடைந்தேன். (௫௯)

ஆலினிலைப்பாலகனுய் அன்றுலகமுண்ட ஆச்சரிய சேஷ்டி தனுன பகவானுடைய ஆராதனத்தாலே பரமாத்ம மனனசிலர் களின் ஆசிரமங்களுக்குள் இந்த ஆசிரமம் மிகவும் புண்ணியமா னது. ஸகலபாபங்களையும் போக்குவதால் பெருமைதங்கியது.(௫௩இ)

விமானமோ மற்ற விமானங்களுக்குள் சிறந்தது. ஸ்ரீ ஸௌ மியநாராயணனுன எம்பெருமான் தேவர்களுக்கு தெய்வம். (௫௫இ)

ஸா தேவகோஷ்டீ ஸர்வேஷாமபவந்மோக்ஷகாரிணீ ॥ ௫௭ ॥
தத்ஸமாபத்ஸு ஸர்வாஸு கோஷ்டீ கோஷ்டீதி ஶப்த்யதே ॥
மணிமுக்தாநதீதீரே க்ஷீரம்பஸ்ய மஹாமுநே: ।
அபூர்வஸ்ய யதாஶாஸ்த்ரம் தேவம் நாராயணம் ப்ரதி ।
ஶதம் ச தஸ்ய க்ஷணவச்ச த்ருஷ்ஷிவத்யுர்மம ॥ ௫௮ ॥

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
புண்யக்ஷேத்ரப்ரஸாதே
ஶ்ரீகோஷ்டீபூர்ணமாஹாத்ம்யே
சதுர்தோऽத்யாய:
ஸம்பூர்ண: ॥

ஶ்ரீஸௌம்யநாராயணாய நம: ॥

அத பஞ்சமோऽத்யாய: ॥

அத வம்ஶ்யஸ்ய ஸஞ்ஜஜ்ஞே புத்ரஸ்ஸாக்ஷாத்விபஶ்சித: ।
தஸ்ய புத்ரோ மஹாப்ராஜ்ஞ: பூர்ணவீர்ய: புரந்தர: ।
வஸ்யாம் பாயநாஜ்ஞா புத்ரஸ்ஸாமஶாலிநீ ॥ ௧ ॥
மநோரமாத்யவயஸாயே தஸ்மிந்நாஸதி மேதிநீ ॥ ௨ ॥
பால: ப்ரஸூதிகேஶேஷு ராமோ யமேந ஶாஸ்யதே ।
அவஹார: ப்ரஸூதேஷு விவாஹேஷு க்ருஹ: ॥ ௩ ॥
வஹநம் ச ஸமீரேஷு அத தாவஶ்ச பாவகே ।
பாஶஶ்ச வரணே தேவே தாமஸ்யம் யாமிநீஷு ச ॥ ௪ ॥

அந்த தேவகோஷ்டியோ ஸகலர்களுடைய ஆபத்தையும் விலக்சக் கூடியது. ஆகையால் எந்த ஆபத் ஸமயங்களிலும் "கோஷ்டீ (ருசு) கோஷ்டீ" என்றுரைக்கப்படுகிறது. (ருசஇ)

இவ்விதம் மணிமுக்தாநதிக்கலரயில் ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயண ஞய்விளங்கும் பகவானை விதிப்படி ஆராதித்த ஸ்ரீகதம்பமாமுனி வருக்கு அறுபத்து நான்கு சதுர் யுகங்கள் ஒரு க்ஷணம்போல் சென்றன. (ருஅ)

என்றுபிர்மாண்டபுராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப் பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீகோஷ்டீபுர மகிமையில்
நான்காவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயணாய நம:

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

சந்திரனுக்கு ஈசுவரனைப்போன்ற "புதன்" என்ற ஓர் புத்திரன் ஜனித்தான். அப்புதனுக்கு ஸகலஜன ரஞ்ஜகனாய் பராக்கிரமசாலியான "புரூரவன்" என்ற அரசன் உதித்தான். அவ்வா (க) சன் நாற்கடலளவாய பூமியை ரக்ஷித்துவந்தான். (கஇ)

மனு, மாந்தாதா, முதலிய அரசர்கள் போல் அவ்வரசன் இப் புவனத்தில் செங்கோல் நடத்தி வரும்போது "பந்தம்" என்பது (பந்தம் - கட்டுப்படுதல்) ஸ்திரீகளின் தலைமயிர்களிலும், "ராகம்" (உ) (ஆசை) என்பது நிலை நின்ற தர்மத்திலும் அபஹாரம் (பறிப்பது) என்பது புஷ்பங்களிலும், கரக்கிரகம் (கையைபபிடிப்பது) என்பது கலியாணத்திலும், சலநம் (நிலையில்லாமை) என்பது காற்றுக்க (ங) ளிலும், தாபம் (தபிப்பது) என்பது நெருப்பிலும், பாசம் (கயிறும் ஆசையும்) என்பது வருண தேவனிடத்திலும், தாமிஸ்ரம் (அறிவின்மையும் இருளும்) என்பது ராத்திரிகளிலும், குணபீடை (சு)

ஶுக்லேஷு பூர்ணிமா யா ச நக்ஷத்ரஂ தாரகாஸு ச ।
ஶாலாஹ்ந꞉ வ்ருக்ஷஜேஷு தபோ ப்ராஹ்மணஜாதிஷு ॥ரு॥

கல்பகாலேஷு வைராக்யஂ முக்தி꞉ ஸஂஸாரபந்தநாத் ॥ருஇ

ஸ ராஜா ரமாபுரஸ்ய கதாவிஸ்மிதகோவித꞉ ।
ஜ்ஞாநஸ்நாநஸமுத்யோகஂ சக்ரே நிஶ்சிதமாநஸ꞉ ॥ ॥சாஇ॥

மாஸஂ தஸ்ய நிர்பந்தஸ்ய மத்யே தர்மவிபூஷித꞉ ॥எ॥

ஸாரதிஂ சோதயாமாஸ யாஹி யாஹீதி ஸம்ப்ரமாத் ।
ரதோ நிமேஷ꞉ கேநேதி ராஜா(அ)திஜயதாரக꞉ ॥ ॥அ॥

தஸ்மிந்து காலே கதம்பாத்யா மஹாவாடாந்தமஸ்தித꞉ ।
ஶ்ரீவில்வபுரவர்தே விமாநே ஸமக்ஷணாத் ॥கூ॥

ஜகாம விஸ்மயஂ ராஜா த்ருஷ்ட்வா தஂ முநிபுங்கவம் ।
க்ருஷ்ணாங்கரக்ஷணோபேதஂ விமாநஂ ச பராத்பர꞉ ॥ ॥க0॥

அவருஹ்ய ரதாத்தூர்ணஂ முநே꞉ பாதௌ முதா(அ)ஸ்ப்ருஶத் ।
ஸ்துத்வா ச யதா ஶாஸ்த்ரஂ பப்ரச்ச முநிபுங்கவம் ।
விமாநஂ கிமிதஂ ? வர்ண்யஂ திவ்யஶ்ருஷ்டாங்கஸஂயுதம் ॥ககஇ॥

இதஂ ப்ருச்சதஸ்ஸ முநிரப்யுவாச வசநஂ ததா ।
இதஂ ஸ்வயம்புநிர்தேஶாச்சாஸ்த்ரேண முநிநா ச ।
ததா க்ருதஂ பஞ்சஶாலி ஸமாயியா விஶ்வகர்மணா ॥ கங ॥

மத்யேந கோத்ரஂ கல்ப்யஂ தக்ஷிணஂ விஶ்வகர்மணா ॥ கஙஇ ॥

ஹிரண்யகர்பே யந்த்ரா ஸம்பவா ஹரகேஸரீ ।
விஶ்வகர்மக்ருதே ஸாரே ததா மயக்ருதே(அ)பி ச ॥ ॥கசஇ॥

தஸ்ய ஹஂஸா ஸ தேவஶ்ச மத்யே ஹோமீஶயஸ்ய ॥ கரு ॥

(குணக்கேடும் வில்லின் ஞாணில் வைப்பதும்)என்பது பாணங்களி லும், நக்ஷத்திரம் (க்ஷத்திரிய ரில்லாமையும் நக்ஷத்திரமும்) என்பது அசுவினி முதலிய வான மீன்களிலும், சாகாபங்கம் (வேதவகுப்பு நீங்குவதும் கிளை முறிப்பதும்) குரங்குகளிடத்திலும், தபம் (கஷ் டப்படுவதும் தவமும்) பிராம்மணர்களிடத்திலும், வைராக்கியம் (ஒழிவு) என்பது பொருள், காமம் இவைகளிலும், முக்தி (விடு தல்) என்பது பிறப்பிறப்பாகிய ஸம்ஸாரத்தினின்று மேயாக விருந்தது. (ருஇ)

இவ்விதம் அரசுபுரிந்த அப்புரூரவராஜன் தர்மம் தெரிந்தவ னுகையால் ஒரு நாள் கங்காஸ்நாநம் செய்யவேண்டுமென்ற முயர் சியை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு தேரின் மேலேறிப்புறப்பட்டான்(சுஇ)

இவ்விதம் கங்காயாத்திரையாகச் செல்லும் வழியில் அவ்வா சனுடைய பொற்றேரானது செல்லமுடியாதபடி நிறுத்தப்பட்டது.(எ) அப்பொழுது ஸாரதியை நோக்கி "செல், செல்" என்று சொன் னவுடன் ஸாரதி அறிவித்ததும் "நம் தேரானது யாரால் தடுக்கப் பட்டது" என்று கலங்கினவனும் யோஜித்தான். (அ)

அப்பொழுது"கதம்பர்"என்று பெயர்பெற்று நற்குண பூர்ண ரான முனிவர் அவ்வரசனெதிரில் விமானத்துடன் உடனே கா ணப்பட்டார். (கூ)

அந்த முனி சிரோமணியையும் அஷ்டாங்க லக்ஷணத்துடன் கூடிய விமானத்தையும் கண்ட ஜயசீலனுன அரசன் வியப் படைந்தான். (கம)

உடனே தேரைவிட்டுக்குதித்து முனிவரின் பாதத்தில் வீழ்ந் து மிகக் கொண்டாடின பிறகு அம்முனிவரைநோக்கி "அஷ்டாங்க லக்ஷணத்துடன் அமைக்கப்பட்ட தேவார்ஹமான இப்புண்ணிய விமானம் எப்படி கிடைத்தது? என்று வினவினன். (ககஇ)

அப்பொழுது அந்த மகரிஷியும் அந்த பூபதியை நோக்கிப் புன்சிரிப்புக்கொண்டு"இவ்விமானம் பிர்ம்மாவின் உத்தரவால் ஸா மர்த்தியசாலியான மயனும் புத்திமானுன விசுவகர்மாவாலும் அவ்வளவு வாய்ப்புடையதாகச் செய்யப்பட்டது. இதை மயன்(கரு) வடபுறமும், விசுவகர்மா தென்புறமுமாக அமைத்தார்கள். (கருஇ)

விசுவகர்மாவினல் செய்யப்பட்டபாகத்தில் இரணியனைப் பிடித்துக்கொண்ட நரசிங்கவுருவும்,அப்படியே மயன் செய்தபாகத் தில் இரணியனைக்கொன்ற அந்த பகவான் ரூபமும், மத்தியில்

மெதவமெதஸ்ஸஹிதோ மெதவஸ்ருதமெவ ஜநாதூநஃ ॥௧௫॥

வனதஸ்ய வணுநெ ராஜநு! கவ்வ கொடிஸமெதரவி ।
வாபஸ்தஸ்ய ஸாமியத்யஂ நாஸ்தி ஹ்யந்யஸ்ய கிஂ வாநஃ ।
இத்யுக்தவஂதஂ ஸ நுவஃ ப்ராஜ்ஞிமுநிவர்வழ் ।
சுவொவதாநவவஸா மியா யக் குத்யமதழ் ॥ ॥௧௭॥

தநெ வத குஂபமெஷு வீணாத ஹரவாநயி ॥ ॥௧௮॥

சய தஸ்ய வஃ ஶ்ருத்வா குஂபாவ்யா மஹாமநிஃ ।
உவாவ நுவதிஶ்ரெஷ்டஂ வாரரிரவஸமதழ் ॥ ॥௧௯॥

வாண்யஶ்லொகஸ்ய ஸவதோ விஷ்யதெழநதமஂ யஶஃ ।
தயாழவெ்யகொமஹாநு ஷொஷஸ்யர்ழவி ந விவாரிதஃ॥௨०

கயஂ வெதமூஹாமிராழய யமுயகஸ்தஹாவஹஃ ।
ஸவுமதீஉவஸஂயகஸாவகீநஃ வாரரிரவஃ! ।
தெ தஹாஸ்தி யதஸாவாதாவஂ கஷ்டதரஂ தவ ॥ ॥௨௧॥

ஶாஜயெ தஸ்ய வாவஸ்ய வீதயெ மெ விமெஶஷதஃ ।
வனதஸ்திஹாப்ரமெ வாணெ்ய மாமீநெ நுவொதமெ! ।
சமஹாரமேநளவஸ்யஂ கரரஷ்வ ஸஹலக்ஷணழ் ॥ ॥௨௨॥

மஜ்ஞாஸாநாதிஶிஷ்ஜை விஜ்ஞதஜ்யவவாஃ! ।
இத்யுக்தவதி விப்ரஷுள தநோ ராஜா வாரரிரவாஃ ।
ஜஷிஂ ப்ரதக்ஷிணஂ க்ருத்வா விமாநஂ வொதமொதழ் ॥௨௪॥
மகா விஷ்ணவதீ தீரஂ தத்ராத்யாநு ஸமவாஸ்ய வ ॥௨௫॥

வெதவாரமதாநு விப்ராநு ஶிக்ஷாத்யுஜ்ஞாதிஸஂயதாநு ।
ந்யாயமஹ்யாயநிவணாநுஜு வெதநவஜ்ஞிதாநு ॥௨௬॥

பாம்பினுடலில் பள்ளிகொண்ட ரூபமும், அடுத்த தளத்தில் தேவர்களோடு கூடி விளங்கும் பகவானுடைய ரூபமும், மூன்றாவது தளத்திலும் அந்த பகவானுமாக இவ்விமானம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. (கரு)

இவ்விமானத்தை வர்ணிப்பதில் அநேக கல்பகோடி காலங்களிலும் தேவகுருவான பிரஹஸ்பதிக்கும் திறமையில்லை. ஆகையால் மற்றவர்களுக்குத் திறமையேது?" என்று சொல்லிய முனி(கசு) வரை நோக்கி அவ்வரசன் கைகூப்பித்தாழ்ந்த சொல்லால் சொல்லுகிறான். (கஎ)

"கதம்பரிஷியே! யான் இங்கு செய்ய வேண்டுவதென்? ஸ்ரீபகவானுக்கு என்பேரில் பிரீதி பிறக்கும்படியான அக்காரியத்தை உரைத்தருள வேணும்." என்ற அரசனது வார்த்தையைக்(கஅ) கேட்டு கதம்ப ரிஷியானவர் ராஜராஜனும் உத்தமனுன புரூரவனை நோக்கிச் சொல்லுகிறார். (கக)

ஓ ராஜனே! பெயரை உரைப்பதாலே புண்ணியத்தைத்தரக் கூடிய உமக்கு நிகரற்ற கீர்த்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக்கிருந்தும் உன்னுலும் அறியப்படாத பெருங்குற்றமொன்றிருக்கிறது(உ0)

புரூரவனே! தர்மத்தோடுகூடியதும் மங்களகரமும் மங்களமுமான அக்கிரஹார மொன்று உம்மால் ஏற்பட்டால் உமக்கு அக்குற்றம் விலகும். அந்த அக்கிரஹாரம் உண்டுபண்ணுத பாவத்தால் இந்தக்கஷ்டம் உண்டாகி இருக்கிறது. அப்பாவம் விலகு (உக) வதற்காகவும், விசேஷமாய் என்னுடைய ஸந்தோஷத்திற்காகவும் என்னுடைய புண்ணியமான இந்த ஆசிரமத்தில் நல்ல லக்ஷணத்தோடுகூடியதும் ஒப்பற்றதுமான அக்கிரஹாரத்தைச் செய்யும். (உஉ) அப்படி அக்கிரஹாரம் செய்வதானது கங்காஸ்நாநத்திலும் சிறந்ததென்றறியும்." (உரு)

என்று பிர்மரிஷியான கதம்பர் சொன்னபிறகு புரூரவராஜன் அவரையும் விமானத்தையும் பிரதக்ஷிணம்செய்து விடைபெற்று(உச) கங்கைக்கரையடைந்து அங்குள்ளவர்களை உபாஸித்து, வேதம்(உரு) பயின்று கரைகண்டவர்களும், சிக்ஷை வியாகாரணம் சந்தஸ்நிருக்தம் சோதிடம் கல்பம் ஆகிய அங்கமாறும் மீமாம்ஸையுமறிந்தவர்களும், தர்க்கசாஸ்திரத்தின் நுண் பொருளுணர்ந்தவர்களும், மந்திரம் தெரிந்தவர்களும், தர்மசாஸ்திரப்பொருளறிவதில் திறமை (உசு)

யமுஶாஸ்ாயுகாஶயாந்து வுராணஜ்ஞாபிஶேஷத: ।
மாஹாவெபுராம்யமவஹாஸ்த்யாவோ ஜிதேந்த்ரியாந்து ॥
யமுஸக்ஷவிஷோ யஜ்ஞக்ரியாநுஷ்டாநதத்வராந்து ।
ஷட்கமுநிரதாந்து ஶாஜாந்து ஶீலாதிகுணஸம்ஶ்ரிதாந்து ॥உ௮॥
வேதவாஹ்யகூதர்ஷீணாம் நிக்ரஹெஷு க்ருதஶ்ரமாந்து ।
பஹுஶ்ருதாந்கதக்ஷாநாஹிஜாத்யமாவெயுஷ: ॥உ௯॥
ஸஞ்சிநெத்ரகமநஸோ நித்யம் ஸத்யம் ஸமாஶ்ரிதாந்து ।
க்ருதயாமாத்யவிதுஷ: கேஶவாராயநோத்ஸுகாந்து ॥௩௦॥
ஈஷ்ட்ருயோகநிரதாந்து ஸவுஶாஸ்ாயுகோவிதாந்து ।
உவாஸ்ய விபிவத்ராஜா ஸுராநிவ ச ஸுபுஸுராந்து ॥௩௧॥
ஷவம்வியாந்து ஸத்யகாந்து ப்ரஹ்மணி ந்யஸ்தமநஸாந்து ।
ஈப்ரவீத்வ்யிதாந்தவெோ மொஷீவஸதிருதமா ।
கதவெ்யதி தயா ஸ்நஹாதெ்த ருதகவிசாரிதம் ॥௩௨இ॥
ததஸ்ஸஹஸ்ரமாதாய த்விஜாதீநாம் ஸஹாஸதாம் ।
ராஜா வுரவரவா விஷாம்ஸ்த: வஂசஶெதாத்ரம் ॥௩௩இ॥
ஷதெஷாம் ஸ்நாநவாநாயுதம் ஜாஹ்நவீஜலமாதம் ।
க்ருதிய வாவநம் வுண்யம் ஸ்ரீமத்விஷ்ணுவதொந்வம் ।
ஸுஸஜுஷ்மநாஶ்ரீவம் ஸ்ரீமந்மொஷீவுரம் யயௌ ॥௩௫॥

இதி ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாண்ட வுராணெ
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
வுண்ய க்ஷெத்ர ப்ரஸ்தாவெ
ஸ்ரீமொஷீவுரமாஹாத்ம்யெ
வஂவமோऽத்யாய:
ஸம்வூணு: ॥

ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயணாய நம: ॥

யுள்ளவர்களாயும், விசேஷமாய் புராணமறிந்தவர்களும், சிற்றின்பங்களை வெறுத்தவர்களும், உண்மையே பேசுமவர்களும், ஐம்புலன்களை யடைக்கினவர்களும், தர்மஸூக்ஷ்மம் தெரிந்தவர்களும், (உ௭) வேள்வியின் விதியில் முயன்றவர்களாயும், வேதமோதல் ஓதுவித்தல் யாகம் செய்தல் செய்வித்தல் கொடுப்பது வாங்குவதாகிய அறுதொழிலுடையவர்களாயும், * ஏதமொன்று மிலாதவர்களும், நீர்மைமுதலிய குணங்களால் நிறைந்தவர்களும், நாஸ்திக(உ௮) குதிருஷ்டிமதகண்டன சதுரர்களும், மிக்க கேள்வியுள்ளவர்களும், ஊஹிப்பதில் ஸமர்த்தர்களாயும், நற்குலத்திற் பிறந்தவர்களும், (உ௯) நன்னெறியில் நிலை நின்றமனமுடையவர்களும், எப்பொழுதும் ஸத்தியரான பகவானையே பற்றினவர்களும், ஆத்மஸ்வரூப மறிந்தவர்களும், கேசவன் தமர்களும், அஷ்டாங்கயோகம் பயின்றவர்களும், ஸகல சாஸ்திரங்களிலும் நிபுணர்களும், பலமுடையவர்களும், எங்கும் பரந்துளனை பகவானை உள்ளத்துக்கொள்ளுமவர்களுமான தேவர்களைப்போன்ற பூதேவர்களான சிறந்த வந்தணர் (௩௧) களை அனுஸரித்து, "மேன்மையாக கோஷ்டிவாஸம் செய்தருள வேண்டும்" என்று அரசன் வேண்டிக்கொள்ள அவர்களும் அரசனிடத்திலிருக்கு மன்பினால் ஆலோசிக்காமலே அப்படியே அங்கீகரித்தார்கள். (௩உ இ)

பிறகு அறிஞனை புரூரவராஜன் ஸதஸ்வித்வான்களான அவ்வந்தணர்கள் ஆயிரத்தை நூற்றுவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு (௩௩ இ) இவர்களின் ஸ்நாநபானத்திற்காக ஸ்ரீநாரணன் பாதத்துதித்ததால் பரிசுத்தமாய், பரிசுத்தியைத்தரக் கூடியதாய், உத்தமமான கங்கையின் தீர்த்தத்தைக்கொண்டு தெளிந்த சிந்தையனாய், சிறந்த கோட்டியூரைச்சீக்கிரமாக அடைந்தான். (௩௪)

என்று பிர்மாண்ட புராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப்பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டீபுர மகிமையில்
ஐந்தாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது

ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயணாய நம:

---

* ஏதம் - குற்றம்.

𑌅𑌥 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌕𑌦𑌂𑌬𑌾𑌪𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇 ॥௧॥
𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌰𑌚𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍌 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌯𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌹𑌾𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௨॥
𑌶𑌿𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ॥௨½॥
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋𑌕 𑌇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌃 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌪𑌜𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌪𑌰𑍈𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑍈𑌤𑍍𑌰𑌶𑌿𑌵𑌸𑌦𑍋𑌹𑌾𑌦𑌯𑌿𑌃 ॥௪॥
𑌮𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾 𑌸𑌹𑌾𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍆𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ।
𑌸𑌹𑌯𑍀𑌤𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௫॥
𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌣𑍀𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 ॥௬॥
𑌉𑌪𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑌿𑌰𑌾𑌶𑍀𑌶𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑌵𑌚𑌕𑌵𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍋𑌹𑌿𑌨𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌦𑌾𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌚𑍍 𑌚𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌵𑌚𑍍॥௮
𑌸𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌦𑍍𑌯𑍃𑌶𑌾 𑌯𑌮𑌪𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌷𑌟𑍍𑌕𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌵𑌃 ॥ ॥௯॥
𑌶𑍀𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌮𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ ॥௧௦॥
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ॥௧௧॥

ஆருவது அத்தியாயம்

புரூரவராஜன் பாண்டியதேசத்தில் கோஷ்டக்ஷேத்திரத்தில் பரமனைச்சிந்திக்கும் பரம ரிஷியான கதம்பரின் குற்றமற்றதாய் புண்ணியமாய் வேண்டுவன வெல்லாந்தரும் ஆசிரமத்தில் தன் (க) ரதம் தடுக்கப்பட்டதால் ரதாகாரமாய் மிகவுமுத்தமமாய் லக்ஷணம் பொருந்திய கிராமத்தை சில்பசாஸ்திரப்படி கட்டியமைத்தான். (உ இ)

இந்தக் கிராமமானது வண்ண நன்மணியும் மாகதமுமமுழுத் திய திண்ணை சூழ்ந்ததாய், பூலோகத்திலுள்ள பிர்ம்மலோகம் போல் கிராமங்களுக்கெல்லா மாதியானதால் "மூலஸார்த்தம்" என்று பெயர் பெற்று, ரத்தினங்களால் நிறைந்த பெருங்கடல் போல், சிறந்த புருஷர்களால் நிறைந்திருந்தது. (ச)

லக்ஷணம் பொருந்திய அந்த கிராமத்தில் வஸிக்கும் அந்த ணர்கள் நால்வேதம் பயின்றவர்களும் ஆறங்கமறிந்தவர்களும், புராணம் தெரிந்தவர்களும், வேதாந்த வியாபாரத்தில் நிலை நின்ற (ரு) மனமுடையரும், வேதமோது விப்பவர்களும், உபன்னியாஸம் (சு) செய்புமவர்களுக்குத் தலைவர்களும், சுக்கிரன்போல் கவிகளாயும் காமதேனுபோல் எல்லோருக்கும் வேண்டிற்றெல்லாந்தருந்தன் மையுடையவரும், மேகம்போல் உதாரர்களாய் ஜீவனம் கொடுப்ப (எ) வர்களும் (ஜீவனம் - ஜலமும் ஜீவிப்பதற்கான தனமும்) வரு ணன் போல் பிரசேதஸ்களாயும் (பிரசேதஸ்கள் - நன்மனமுடைய வர்கள்) வாயுபுத்திரன்போல் பாவனர்களும், (பாவனர் -பரிசுத் (அ) தர்கள்) இந்திரன்போல் நூறுயாகம் செய்தவர்களும், தர்மராஜன் போல் ஓரமற்றிருப்ப வரும் (ஓரம் - ஒருபுறத்தன்பு) அறுதொ ழிலுடையவர்களும் அக்கினிபோல் ஜாதவேதஸ்களும் (வேத மறிந்தவர்களும்) தேவர்கள் போல் ஸுமனஸ்களும், (ஸுமனஸ் (கூ) கள் - நன்மனமுடையவர்கள்) மலைபோல் வேதமார்க்கத்தில் அசைவற்றவர்களும், மத்தகஜங்கள் போல் தானகாரிகளாயும் (தா னகாரித்துவம்- கொடுப்பதும் மதஜலம்பெருக்குவதும்) மற்றோர் தெய்வம் மதியாதவர்களும் ,பகவத்தத்துவமறிந்தவர்களும், போ (கய) கின்ற காலங்கள் போயகாலங்கள் போருகாலங்களாகிய எக்கா லங்களிலும் சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலும் நாரா யணனே தஞ்சமென்று பற்றினவர்களும், இதரதெய்வங்களையும்(கக)

சுந்யெஷ்வெஷுஸவெஷு வாராஷாயூாஜநெரஷு ச।
ஶாஹி்வெராஹ்யஸம்வஹா: கெஶவாராயணோஸ்காகா:॥௧௨॥
ஹாராஹக்திஸராயாக்கா ஹஹவஹ்யஸ்தராநஸா: ॥ ௧௨ இ॥
உவரா நாஸ்தி ஸவெஷாம் வெஷ்ணவாநாம் விஶெஷத: ॥
சுயிகா ஹஹவஹ்தகள வரராயுவிஶாரதா: ।
ஹவம் விசெயெஷிஜுவலொ: வணும் ஹ்ராரநாத்ரம் ॥௧௪
வெஹிகஸ்ய ஹுேரா கம் வ ஸ்ய ஹுேராகுஷிவாவரம்।
க்ஷிஹந்தரெஶெஷாணாம் ஹ்ராராணாம் வாண்யஹாஷணம்॥
ஸ்யாவயித்வா யதாந்யாயம் ரநிஸஞ்ஜோஷஹெதவெ ।
வதாயெராஜநராத்ரஜ ததூஷரகெராஹ்யவ: ॥ ௧௬ ॥
ததோ ராஜா ரநிவரம் தம் யயாவெ வாரமவா: ।
ஹதவிநு ஹ்ராரவயெ தா வதராநா ஷிஜொத்ரா: ॥௧௭॥
வியாதாரொऽஹிஷெகஸ்ய ஜாதாநாரஷுஹஙயெ ।
வெஷிகஸ்ய தா யரஸ்ய ஸாயகாஸஞ்ஜா நிஶ்சிதா: ॥௧௮॥
ஜத்யாக்தவஹம் ராஜாநம் ததெத்யாஹ ரஹாதவா: ।
ததஶ்ச ஸ்வாம் வாரீம் ராஜா யயள யரஹ்யதாம் வர: ॥௧௯॥
சுவஸள ஹ்ராரவர: ஶ்ரீராநு விஜ்ஞநஸராகவ: ।
ஶோஷ்ணீயம் ரமவரிஷஹா ந்ரா நித்யம் ப்ரகாஶதெ ॥௨௦॥
விஹீஷணாஜ்ஞாவஶகா: வீயயத்தி ந ராக்ஷஸா: ।
தத்க்ஷேத்ரம் வரிதோ ப்ரஹ்மந்! ரஹஷஹ்ர தரெவ ச ॥௨௧॥
ஸாஷரம் வத்ரஹ்ராநஸ்ய ரஹாஹாஹ்யவதஸ்த்வ ।
ஶோஷ்ணீக்ஷேத்ரஸ்ய ராஹாத்ம்யம் ரயா ப்ரோக்தம் யதாவிதி ॥
யந்யம் யஶஸ்யராயுஷ்யம் வண்யம் ஸம்வத்ஸரம் வரம் ।
ஶோஷ்ணீக்ஷேத்ரஸ்ய ராஹாத்ம்யம் ஹக்திரக்திஸவவ்ருத்தம்॥௨௩॥
தீயரநாம் தீயரதரம் க்ஷேத்ராணாம் க்ஷேத்ரரத்தரம் ।
வாண்யாநாம் வாண்யரதரம் ரஹாவாதகநாஶநம் ॥௨௪॥

புறம்புண்டான பற்றுக்களையும், ஸவாஸனமாய் விட்டவர்களும் கேசவனுக்காராதனம் செய்வதில் ஆவலுடையவர்களும் ஆசார்ய(௧உ) பிராவண்யம் உடையவர்களும், அதடியாக பகவானைப்பற்றின வர்களுமாயிருந்தார்கள். (௧உ இ)

இவ்விதமானவிசேஷ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லோரும் ஒப்பற்றவர்களாயிருந்தார்கள். (௧௩)

இப்படிப்பட்ட பகவத் பாகவத பக்தி நிஷ்டர்களான பிராம்மணர்களால் நிறைந்த இந்த கிராமத்தை உத்தமமாய் பூவுலகி(௧௪) லுள்ளபிர்ம்மலோகம்போன்று எல்லாகிராமங்களுக்கும் முதன்மையாய் புாண்டியதேசத்திற்கு அலங்காரமாய் கதம்பரிஷியின் ஸந்(௧௫) தோஷத்திற்காக முறைப்படி அமைத்து நான்கு யோஜனை தூரம் அதைச் சேர்ந்ததாகவும் அவ்வரசன் செய்து வைத்தான். (௧௬)

பிறகு புரூரவராஜன் அம்முனிவரைநோக்கி "இக்கிராமத்திலிருக்கும் பிராம்மணர்கள் எங்கள் வம்சத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு பட்(௧௭) டாபிஷேகம்செய்து வைப்பவர்களாயும், வேதத்திற்சொல்லப்பட்டதர்மத்தை நடத்துமவர்களாயும் எப்பொழுது மிருக்கக்கடவர்(௧௮) கள் "என்று வேண்டிக்கொண்ட அரசனைக்குறித்து மகாதவத்தையுடைய கதம்பர் " அப்படியே ஆகட்டும்" என்று சொன்னபிறகு தர்மவான்களிற் சிறந்த வரசனும் தனது நகரத்தையடைந்தான். (௧௯)

இந்தக்கிராமம் அழகுள்ளதாய் வித்வான்களால் நிறைந்திருந்தது. அவ்விதம் வித்வத்கோஷ்டி நிறைந்திருந்ததால் "கோஷ்டீ" என்ற பெயரால் எப்பொழுதும் விளங்கி இருக்கிறது. (உ0)

ஓ நாரத முனிவரே! அந்தக்ஷேத்திரமெங்கும் ராக்ஷஸர்கள் விபீஷணருடைய உத்தரவுக்கு அடங்கினவர்களானதால் பீடிக்கமாட்டார்கள். இதுவே பெரிய வாச்சரியம். (உ௧)

இந்த கோஷ்டீக்ஷேத்திர மகிமையை பிரியத்துடன் கேட்ட மகாபாகவதரான உமக்கு நான் நன்றாய்த்தெரிவித்தேன். (உஉ)

இத்திருக்கோட்டியூர் மகிமையானது பொருளைத்தரும், யசஸைக்கொடுக்கும், ஆயுளைப்பெருக்கும், புண்ணியத்தையளிக்கும் மிகவும் செல்வந்தரும், தரணியோடு விசும் பாளும் தன்மையைத்தரும். (உ௩)

இந்ததீர்த்தமும் மற்றதீர்த்தங்களுக்குள் ஒப்பில்லாதது. க்ஷேத்திரமும் மற்ற க்ஷேத்திரங்களுக்குள் உத்தமமானது. புண்ணியங்களுக்குள் சிறந்தபுண்ணியம். மகாபாதகங்களையும் போக்கும். (உ௪)

ஸகலைஶ்வர்யகரம் பும்ஸாம் முக்தாநாம் ச முக்திதம் ।
கோஷ்டீக்ஷேத்ரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஶ்ரவணாநந்ததம் ததா ॥௨௫॥

கந்யாயாந்து ஸம்ப்ராப்தாந்து ஷஷ்டாந்து முக்தாவஸாநாந்து ।
ய꞉ பௌர்ணமாஸ்யாம் மாஸி ஶ்ரீதேவா ஶ்ராவயேத்வதீ ।
தஸ்ய வைஶ்வர்யமாயுஷ்யம் புண்யமாவிர்பவேத்த்ருவீ ॥
ஸர்வபாபநிமக்நாநாம் யத்பலம் தத்வாப்நுயாத் ॥ ॥௨௭॥

ஸர்வதீர்த்தபலம் தஸ்ய ஸர்வதாநபலம் ததா ।
வைஷ்ணவம் பதமாப்நோதி நாத்ர விசாரணாத்ர ஸம்ஶய꞉ ॥௨௮

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
புண்யக்ஷேத்ரப்ரஸ்தாவே
ஶ்ரீகோஷ்டீபுரமாஹாத்ம்யே
ஷஷ்டோऽத்யாய꞉
ஸம்பூர்ண꞉ ॥

ஶ்ரீஸௌம்யநாராயணாய நம꞉ ॥

ஶ்ரீகோஷ்டீக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யம்
ஶ்ரீப்ரஹ்மகைவர்தே ப்ரக்ஷிப்தாக்ஷிதம் ॥

கோஷ்டீபுர்யாஶ்ச மாஹாத்ம்யம் ஶ்ருண்வந்த்வ்ருஷிஸத்தமா꞉ ।
புரா நாராயணோ கர்வோ தேவாஶ்சந்த்ரபுரோகமா꞉ ।
ஹிரண்யகஶிபோர்வதாய ஆதிஷ்டாஸ்தத்ர ஹ ॥௧௦॥

கதாசித்ஸர்வதேவாஶ்ச கோஷ்டீபுர்யாம் ஸமாகதா꞉ ।
ஹிரண்யஸ்ய வதோபாயம் "கதம் ஸ்யாதிதி ஸத்தமா꞉" ॥
இதி சிந்தயதாம் தேஷாமாஹ வாகஶரீரிணீ ॥ ॥௩॥

இந்த க்ஷேத்திர மாகாத்மியம் கேழ்க்கும்பொழுதே செவிக்கினியது. அப்படியே மங்களத்திற்கும் மங்களத்தைத்தரும். ஸத்துவகுணத்தைத் தெளிவாய்த்தரும். (உ௫)

ஸர்வபாபங்களேயும் போக்கி மங்களத்தைத்தரும் இந்த ஆறு அத்தியாயங்களேயும் எவன் படித்தாலும், கேட்டாலும், அவனுக்கு ஐசுவரியமும் ஆயுளும் புண்ணியமும் உண்டாகும். நிரந்தர (உ௬) மாய் பூமிதானம் செய்யுமவர்களுக்கு எந்தப்பயனே அந்தப்பலம் கிடைக்கும். அப்படியே ஸர்வ தீர்த்தங்களிலும் நீராடிய பலமும்(உ௭) ஸகலதானபலமும் கிட்டுவதுடன் அவர்கள் சங்கையின்றிச் சடக்கெனச் சாது கோட்டியுட்கொள்ளப்படுவார்கள். (உ௮)

என்று பிர்மாண்ட புராணத்தில்
ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையில்
புண்ணியக்ஷேத்ரப்பிரஸ்தாவத்தில்
ஸ்ரீ கோஷ்டீபுர மகிமையில்
ஆருவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது

ஸ்ரீ ஸௌமியநாராயணாய நம:

திருக்கோட்டியூர் க்ஷேத்திர மகிமை.
ஸ்ரீபிர்மகைவர்த்தத்தில்சோல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீஸூதபுராணிகர் சௌநகாதிரிஷிகளை நோக்கி, ஓ ரிஷி சிரோமணிகளே! திருக்கோட்டியூரின் மகிமையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். முற்காலத்தில் ஈாதர்தாகல்பத்தில் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் இரணிய கசிபுவின் உபத்திரவத்தால் அங்கங்கு மறைந்தனர். (க௲)

ஒருகாலத்தில் எல்லாதேவர்களும் கோஷ்டீபுரத்தில் ஒன்று சேர்ந்து இரணியனுடையவதத்தின் உபாயத்தைக்குறித்து "எப்படிச்செய்யலாமென்று யோஜித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸமயத்தில் அசரீரிவாக்கொன்றுண்டானது. (௨)

ஹிரண்யஸ்ய வத⁴ம் தே³வா꞉! கரிஷ்யே ஸர்வஸத்தமா꞉! ॥
ப்ரஹ்லாத³ப⁴க்திவ்யாஜேந ஸம்ஹரிஷ்யே மஹாஸுரம் ॥ ॥௪॥

ஸ்வஸ்தா²நேஷு ஸ்தி²தாஸ்ஸர்வே மா பை⁴ஷ்ட வை ஸுரோத்தமா꞉! ।
இத்யாஶ்வாஸ்ய ஸுரக³ணம் தே³வதே³வஸ்ததா³ ஹரி꞉ ॥ ॥௫॥

ஶிக்ஷ்வா தே³வாந் ஸ்வலோகாந்து ரரக்ஷ ப⁴க³வாந்து ஹரி꞉ ॥௫இ॥

இதி ஶ்ரீப்³ரஹ்மவைவர்தே
த்ருதீயகாண்டே³
ஶ்ரீ கோ³ஷ்டீ²மாஹாத்ம்யே
ப்ரத²மோऽத்⁴யாய꞉
ஸம்பூர்ண꞉ ॥

ஶ்ரீஸௌம்யநாராயணாய நம꞉ ॥

அத² த்³விதீயோऽத்⁴யாய꞉ ॥

புரா புண்யநிதி⁴ர்நாம ஸோமவம்ஶஸமுத்³ப⁴வ꞉ ।
ஶத்ருபி⁴꞉ பீடி³தோ ராஜா பா⁴ர்யயா த்³ராவிடோ³ऽப⁴வத் ॥௧॥

காஶீம் க³த்வா ப்ரயாக³ம் ச க³யாம் முக்திம் சகார ஸ꞉ ।
நைமிஶம் ச ஹரித்³வாரம் நரநாராயணாஶ்ரமம் ॥ ॥௨॥

ப்³ருந்தா³வநம் குருக்ஷேத்ரம் த்³வாரகாம் சாப்யவந்திகாம் ।
அயோத்⁴யாம் மது²ராம் சைவ ஶ்ரீகூர்மம் புருஷோத்தமம் ॥ ॥௩॥

அஹோபி³லம் வேங்கடாத்³ரிம் ததா² யாத³வபர்வதம் ஹரிம் ।
காஞ்சீபுரம் ஸமாஸாத்³ய ஶ்ரீக்ருஷ்ணம் க⁴டிகாசலம் ॥ ॥௪॥

ஶ்ரீரங்க³ம் ஶ்ரீநிவாஸம் ச ஶ்வேதத்³வீபாஹ்வயம் பரம் ।
கோடீஶ்வரம் ஸமாஸாத்³ய ஹ்ருத³யநாதீ²ஶ்வரம் ததா² ॥ ॥௫॥

"திக்பாலர்களே !தேவர்களே ! இரணியன் வதத்தை நான் செய்யப்போகிறேன். பக்தனை பிரஹ்லாதனை முன்னிட்டு மகாஸுரனை இரணியனைக்கொல்லப் போகிறேன். தேவர்கள் (ச) முதலிய எல்லோரும் பயமின்றி அவரவர்களிடங்களில் வஸிக்க லாம்" என்று சுபமான தேவதீர்த்தக்கரையில் நின்றுகொண்டு தேவகணங்களுக்கு நியமித்து அப்படியே பக்தர்களின் இடரைநீக்கும் ஷட்குணபூர்ணரான பகவான் தேவர்களையும் எல்லாஜனங்களையும் காத்தருளினர். (ரு௰)

என்று பிர்மகைவர்த்தத்தில்
தீர்த்த காண்டத்தில்
ஸ்ரீகோஷ்டீபுர மகிமையில்
முதலாவது அத்தியாயம்
பூர்த்தி பெற்றது.

ஸ்ரீ ஸௌம்யநாராயணாய நம:

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

முற்காலத்தில் சந்திரவம்சத்திலுதித்த "புண்ணியநிதி" என்ற அரசன் சத்துருக்களால் பீடிக்கப்பட்டு தீர்த்தயாத்திரை செய்து காலம் கழித்தான். (க)

காசி, பிரயாகை, கயை, இவ்விடங்களெல்லாம் சென்று விஷயவைராக்கியத்தையு மடைந்தான். பிறகு நைமிசாரணியம், கிரித்துவாரம், வதரியாச்சிரமம், விருந்தாவனம், குருக்ஷேத்திரம், துவாரகை, அவந்திகை, அயோத்தியை, வடமதுரை, ஸ்ரீகூர்மம், வண்புருடோத்தமம், அகோபிலம், திருவேங்கடமலை, தர்மபுரி, (ரு) ஹரிக்ஷேத்திரம், காஞ்சீபுரம், ஸ்ரீமுஷ்ணம், சோளசிங்கபுரம், ஸ்ரீரங்கம், ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்திரம், சங்கதீர்த்தம், திருக்கோடிக்காவல் (ச) அர்த்தநாரீசுரம், கும்பகோணம், சுவேதகிரி, திருநாகேசுவரம், (ரு)

𑌕𑌾𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌚 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ॥௬॥
𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑍁𑌰𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌛𑌾𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌕𑌮𑍍 ॥ ॥௭॥
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌚 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌚 𑌸𑍇𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।௮
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௯॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍋𑌰𑌸𑍍𑌕𑌂 𑌵𑍈𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑌟𑌕𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌮𑍍 ॥ ॥௧௦॥
𑌨𑍀𑌲𑌮𑍇𑌘𑌨𑌿𑌭𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌚 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑌃 ॥௧௧॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑌣𑍍𑌟𑌪𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑌃 ॥௧௨॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌤𑌤𑌃𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌥 𑌸𑌂𑌸𑌦𑌃 ॥
𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌃 𑌵𑌧𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥
𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ।
𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ ॥௧௫॥
𑌚𑌾𑌮𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ।
𑌸 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾 ॥௧௬॥
𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ।
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌧𑌿𑌪𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௧௭॥
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥௧௮॥

ஸைந்தவம், மத்தியார்ச்சுனம் (திருவிடைமருதூர்) கோமுத்தி, மலந்தூரம், சுவேதாரண்யம் (திருவெண்காடு) ஏகாதசருத்திர (௬) ஸேவிதமான மாயூரம், சாயாவனம், (திருநிழல்காடு) வேதாரண்ணியம், ஸ்ரீவாஞ்சியம், திருவாரூர், திருமெய்யம், அழகர்கோவில் (௭) இந்தக்ஷேத்திரங்களெல்லாம் சென்று, நியமத்துடன் ஸேதுவிலும் ஸ்நாநம் செய்து, திருக்கோட்டியூரில் தேவதீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நாநம்செய்து, எங்குமுளனாய், ஏழுலகுக்கும் நாதனாய் வண் (௮) புகழ்நாரணனாய் விளங்குகிறவனும் உலகத்தினகத்தனாய் பிரகாசிக்குமவனும், ஈசனாய் சங்கு வில் வாள் தண்டு சக்கரமேந்தினவ (௯) னும், துளஸீ மாலையணிந்தவனும், ஸ்ரீவத்ஸமறுவாலும் கௌஸ்துபமணியாலும் விளங்கிய திருமார்பையுடையவனும், வைஜயந்தி மாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும்,பீதகவாடையுடையனாய்ப்பிரகாசித்தும் கிரீடத்தோடுச்சேர்ந்ததிருமுடியுடையவனும்,கருமுகில்(௧௰) திருநிறத்தவனாய், உதாராவயவனாய், செவ்வேயிட்ட திருமண்காப்புனால் அலங்கரிக்கப்பட்டுமுள்ள ஸ்ரீகோஷ்டீநாதனை தியானித்து நமஸ்கரித்து கைங்கரியமும் செய்தான், (௧௧)

முதலில் தளத்தை யலங்கரித்து விமானத்தையும் கோபுரத்தையும் பரிஷ்கரித்து, உத்ஸவத்திற்காக லீலாமண்டபமும் கட்டி வைத்தான். (௧௨)

அப்படியே பிர்மோத்ஸவமும் நித்தியோத்ஸவமும் நடத்திவைத்து அந்தப்புண்ணியநிதி என்ற அரசன் சத்துருஜயம் செய்து ராஜ்யத்தைப் பதினாயிரமாண்டு ரக்ஷித்து பெரும்புகழ் பெற்று அந்தமில்பேரின்பமான நாரணனுலகை நண்ணினான். (௧௩)

இந்தகோஷ்டீ நாதனுக்கு கோசர்ம மாத்திரமாவது (பசுவின்தோலளவு) பூமியைக்கொடுக்கிறவன் எல்லோருக்கும் மேலாய் சக்கிரவர்த்தியாவன். சாமரமாவது குடையாவது ஸமர்ப்பிக்குமவன் சங்கையின்றிப் பெருஞ்செல்வமடைவன். ஸ்ரீகோஷ்டீநாதனுக்கு ஆபரணமாவது மாலையாவது ஸமர்ப்பிக்குமவன் ஸர்வ பாப விமுக்தனாய் உலகமெல்லாமாள்வான். கோஷ்டீபுரத்தில் ஸ்ரீநார(௧௭) ணனுக்கு நந்தவனஞ் செய்துவைக்குவமன் எண்ணிலாத பெருஞ்செல்வமுற்று அளவிலாவின்பத்தையடைவன். ஸ்ரீகோஷ்டீநாத(௧௮)

 ஸ்ரீகோஷ்டீபூர்ணமாஹாத்ம்யே த்விதீயோऽத்யாய: ॥

ஸக்ருத்ஸ்நாநம் ப்ரகுர்வீத கோஷ்டீசஸ்ய பூர்ணஸரோவரே ।
ஸ்வாராஜ்யமக்ஷயம் ப்ராப்ய ந புநர்ஜாயதே நர: ॥ ॥௧௯॥
ஸக்ருந்மாத்ரம் ப்ரதிஷ்டேத் கோஷ்டீசஸ்ய பூர்ணே நர:
மஹாபாதகயுக்தோऽபி முச்யதே நாத்ர ஸம்சய: ॥ ॥௨௦॥
தேவநம் காரயேத்யோऽபி பாடயேத்வாபி யோ நர: ।
ஸ விஷ்ணுபதமாப்நோதி ஹம்ஸா ஹோமாது ஸதம் ததா ॥௨௧
தேவக: படிதாவாऽபி விஷ்ணுஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் ॥௨௨॥

இதி ஸ்ரீப்ரஹ்மகைவர்த்தே
தீர்த்தகாண்டே
ஸ்ரீ கோஷ்டீமாஹாத்ம்யே
த்விதீயோऽத்யாய:
ஸம்பூர்ண: ॥

ஸ்ரீரங்கராமாநுஜாசார்யதேவதாய தயாவதே ।
ஸௌம்யநாராயணாயாஸ்து கோஷ்டீநாதாய மங்களம் ॥
ஸர்வேஷாம் சுபம் பவதுதராம் ॥

ஸ்ரீபட்டர் அருளிச்செய்த
கோஷ்டீஸ்தவ: ॥

யத்ராஸீத் பூர்வமவஸ்தம்பிதாநீகசதாஹ்வி தேசேऽதிசேஷஸ்து ஸம்ஸீதந்ஸ்யிதிஜம் கோஷ்டியாஹ்வயே யாமி । கோவிந்தம் நாகஸ்ய நாசநமஹம் ஸ்தோஷ்யே குணாட்டஹியம் யக்ஷீஹத்ருத்யகம் மஹீவிப்யகம் ஸ்ரீஸௌம்யநாராயணம் ॥ ॥௧॥

னுக்கு முன்னில் ஒருவனுக்காவது அன்னமிட்டால் பவானு டைய ஆராதன பலத்தைப்பெற்று பிறவித்துயராறுப்பன். ஸ்ரீகோ (௧௯) ஷ்டீசனுடைய ஊரில் ஒரு ராத்திரியாவது வஸிக்குமவனுக்கு மகாபாவங்கள் லக்ஷக்கணக்காயிருந்தாலும் நிச்சயமாய் நிவர்த்தி யாகும். எவன் இந்த கோஷ்டீமகிமையை எழுதச்செய்தாலும்(௨௰) படிக்கச்செய்தாலும் அவன் இவ்வுலகமாண்டு பின்னும் வானுல காள்வன். இதை எழுதுமவனும் படிக்குமவனும் எங்குமுளனான(௨௧) வெம்பெருமானுடன் இன்பம் நாளுமெய்துவன். (௨௨)

என்று பிர்மகைவர்த்தத்தில்
தீர்த்தகாண்டத்தில்,
திருக்கோட்டியூர்மகிமையில்
இரண்டாவது அத்தியாயம்
பூர்த்திபெற்றது.

ஸ்ரீஸௌமியநாராயணாய நம:

ஸ்ரீராமானுஜாசார்யரின் ஆசார்யரான திருக்கோட்டியூர் நம்பி யின் தெய்வமாய் கருணைமிக்குள்ள கோஷ்டீநாதனான ஸ்ரீஸௌமி நயாராயணனுக்கு மங்களமுண்டாவதாக.

எல்லோருக்கும் மங்களமுண்டாகுக

ஸ்ரீகோஷ்டீஸ்தவ: ।

பரிஸரபுவி யஸ்யா: பாவநஸ்வச்சதோயா
ப்ரவஹதி மணிமுக்தா நாம காऽபி ஸ்ரவந்தீ ।
[illegible] பாவயந்தீஹ கோஷ்டீ
[illegible] ॥ ௨ ॥

[illegible] நித்யம் [illegible]
[illegible] ।
[illegible] நாராயணாக்யம்
[illegible] கோஷ்டீ [illegible] ॥ ௩ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌸𑍍𑌤𑌵𑌃।

𑌯𑌦𑍀𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌰𑌾𑌶𑌿
𑌸𑍇𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑍋𑌸𑍍𑌸𑌰𑌸𑌸𑌰𑌸𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌸𑌾 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌧𑌾𑌨𑍀 ॥ ॥ ௪ ॥

𑌶𑍁𑌕𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌰𑌾𑌜𑌕𑍋𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍂𑌤
𑌶𑍌𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌤𑌲𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌲𑌸𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌜𑍁𑌷𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌕𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌕𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍇 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍇
𑌹𑌂𑌸𑌾𑌃 𑌕𑍋𑌕𑌨𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌪𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌿𑌹𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌯𑍋𑌨𑌿𑌧𑍇𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿
𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌕𑌾𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌦𑌮𑍍𑌬𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌹𑌾𑌟𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌵𑍇𑌷𑌣𑌂
𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑍇 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥

𑌗𑌾𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌭𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌨𑌪𑌰𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌲𑌤𑌾𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍃𑌷𑌦𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑍇
𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌮𑌵𑌹𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌮𑌰𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌪𑌵𑍇𑌤𑍇 𑌤𑌵𑍇 ॥

𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌰𑌗𑌶𑌯𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯
𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌨𑌰𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑌰𑌜𑌶𑌿𑌖𑌰𑍈𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌸𑌾 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌵𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 ॥ ௮ ॥

𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌰𑌿𑌵𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍
𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑍋𑌹𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾
𑌰𑌮𑌾𑌯 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌪𑌦𑍀𑌪𑌕𑌾𑌰𑌯𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾
𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇 ॥ ॥ ௯ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌸𑍍𑌤𑌵𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑌰𑍋𑌜𑌜𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌰𑌵𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌲𑌾𑌪𑌤𑍀𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌿𑌨𑌂 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌚𑌸𑌾𑌮𑍍𑌶𑍋𑌰𑌣𑌹𑌾𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌯𑌰𑍍𑌮𑍇𑌹𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌂𑌚𑌨 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌮𑌤𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀 ॥௧௦॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾𑌵𑌲𑌿𑌃 ॥

𑍐 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
[illegible] 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌶𑌯𑌨𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
[illegible] 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌗𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 (𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑍈) 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑌰𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌭𑍀𑌤𑌿𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑍋𑌗𑍀𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾𑌵𑌲𑌿𑌃 ।

𑌉𑌗𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇 𑌨𑌮𑌃 । [𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇𑌣𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌭𑌵𑌨𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌯
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌬𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌨𑍀𑌲𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾
𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌉𑌦𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌯
𑌮𑌣𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌜𑌨𑌕𑌾𑌯
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌭𑍃𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌭𑍋𑌗𑌿𑌶𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌤𑌟𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍇𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇
𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌧𑌰𑌾𑌯
𑌵𑍈𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

ஶ்ரீகோஷ்டீஶாஷ்டோத்தரஶதநாமாவலி꞉ ।

தேவாய நம꞉ ।
கிரீடகேயூராட்⁴யாய நம꞉ ।
நீலமேகா⁴ய நம꞉ ।
உதா³ராங்கா³ய நம꞉ ।
ஊர்த்⁴வபுண்ட்³ராங்கிதாய
கோ³ஷ்டீ²ஶாய நம꞉ ।
தே³வதே³வாய நம꞉ ।
ப⁴க³வதே நம꞉ ।
நந்த³கோ³பஸுதாய நம꞉ ।
ஸதா³நந்தா³வஹாய நம꞉ ।
ஸர்வார்தா²வஹாய நம꞉ ।
ஶ்ரீமத்³ராமாநுஜார்ய
தை³வதாய நம꞉ ।
த³யாவதே நம꞉ ।
கோ³ஷ்டீ²நாதா²ய நம꞉ ।

ஶ்ரீமஹாலக்ஷ்மீஸமேதஶ்ரீஸௌம்யநாராயணபரப்³ரஹ்மணே நம꞉

திருக்கோட்டியூர் திவ்வியதேச விஷயமாய் ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த பாசுரங்கள்.

முதலாயிரம் பெரியாழ்வார் திருமொழி முதற்பத்து முதலாவது திருமொழி முதற்பாட்டு
கலிவிருத்தம்.

வண்ண மாடங்கள்சூழ், திருக்கோட்டியூர்
கண்ணன் கேசவன், நம்பிபிறந்தனில்,
எண்ணெய் சுண்ண மெதிரெதிர்தூவிட,
கண்ணன் முற்றம், கலந்தள றாயிற்றே. (க)

மேற்படி பத்தாவது பாட்டு.

செந்நெலார் வயல் சூழ், திருக்கோட்டியூர்,
மன்னு நாரணன், நம்பிபிறந்தமை,
மின்னுநூல், விட்டுசித்தன் விரித்த, இப்
பன்னுபாடல் வல்லார்க், கில்லை பாவமே,

மேற்படி பெரியாழ்வார் திருமொழி உ-வது பத்து
சூ-வது திருமொழி உ-வது பாசுரம்.
கலித்தாழிசை.

கொங்குங் குடந்தையும், கோட்டியூரும் பேரும்,
எங்குந் திரிந்து, விளையாடு மென்மகன்,
சங்கம் பிடிக்கும், தடக்கைக்குத்தக்க நல்
லங்கமுடையதோர் கோல்கொண்டுவா, அரக்குவழித்
தேதோர் கோல் கொண்டுவா.

மேற்படி பெரியாழ்வார் திருமொழி ச-வது பத்து ச-வது திருமொழி

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

நாவகாரியஞ் சொல்லிலாதவர், நாடோறும் விருந்தோம்புவார்,
தேவகாரியஞ்செய்து, வேதம்பயின்றுவாழ் திருக்கோட்டியூர்
மூவர்காரிய முந்திருத்தும், முதல்வனைச்சிந்தியாத, அப்
பாவகாரிகளைப்படைத்தவ,னெங்ஙனம்படைத்தான்கொலோ.

குற்றமின்றிக்குணம்பெருக்கிக், குருக்களுக் கனுகூலராய்,
செற்றமொன்றுமிலாத,வண்கையினர்கள்வாழ் திருக்கோட்டியூர்.
துற்றியேழுலகுண்ட,தூமணிவண்ணன்றன்னைத்தொழாதவர்.
பெற்றதாயர்வயிற்றினைப்,பெருநோய்செய்வான்பிறந்தார்களே.

வண்ண நன்மணியும் மரதகமுமழுத்தி, நிழலெழும்
திண்ணைசூழ் திருக்கோட்டியூர், திருமாலவன் திருநாமங்கள்,
எண்ணக்கண்டவிரல்களா, லிறைப்பொழுது மெண்ணகிலாது போய்
உண்ணக்கண்டதம்மூத்தைவாய்க்குக்,கவளமுந்துகின்றார்களே

உரகமெல்லணையான்கையி, லுறைசங்கம்போல்மடவன்னங்கள்
நிரைகணம்பரந்தேறும், செங்கமலவயல் திருக்கோட்டியூர்,
நரகநாசனைநாவிற் கொண்டழையாத, மானிடசாதியர்,
பருகுநீருமுடுக்குங் கூறையும், பாவஞ்செய்தன தான்கொலோ.

ஆமையின் முதுகத்திடைக் குதிகொண்டு,தூமலர்சாடிப்போய்,
தீமை செய்திளவாளைகள் விளையாடுநீர்த் திருக்கோட்டியூர்,
நேமிசேர் தடங்கையினனை நினைப்பிலாவலி நெஞ்சுடை,
பூமிபாரங்களுண்ணுஞ் சோற்றினைவாங்கிப் புல்லைத்தினிமினே.

பூதமைந்தொடுவேள்வியைந்து, புலன்களைந்து பொறிகளால்,
ஏதமொன்றுமிலாத, வண்கையினர்கள் வாழ்திருக்கோட்டியூர்,
நாதனைநரசிங்கனை, நவின்றேத்துவார்களுழக்கிய,
பாததூளிபடுதலா, லிவ்வுலகம் பாக்கியம் செய்ததே. (6)

குருந்தமொன்றொசித்தானொடும் சென்று, கூடியாடிவிழாச்செய்து,
திருந்துநான்மறையோ, ரிராப்பகலேத்திவாழ் திருக்கோட்டியூர்,
கருந்தடமுகில் வண்ணனைக் கடைக்கொண்டுகை தொழும் பத்தர்கள்
இருந்தவூரிலிருக்குமானிட,ரெத்தவங்கள் செய்தார் கொலோ

நளிர்ந்தசீலன் நயாசல, னபிமான துங்கனை, நாடொறும்
தெளிந்தசெல்வனைச்சேவகங்கொண்ட, செங்கண்மால்திருக்கோட்டியூர்
குளிர்ந்துறைகின்ற,கோவிந்தன்குணம்பாடுவாருள்ளநாட்டினுள்
விளைந்ததானியமு, மிராக்கதர்மீதுகொள்ள கிலார்களே. (8)

கொம்பினார்பொழில்வாய்க்குயிலினம்கோவிந்தன்குணம்பாடுசீர்
செம்பொனார்மதில்சூழ்,செழுங்கழனியுடைத்திருக்கோட்டியூர்
நம்பனைநரசிங்கனை, நவின்றேத்துவார்களைக் கண்டக்கால்,
எம்பிரான்றனசின்னங்க, ளிவரிவரென்றாசைகள் தீர்வனே. (9)

காசின்வாய்க்கரம் விற்கிலும், கரவாது மாற்றிலி சோறிட்டு,
தேசவார்த்தை படைக்கும், வண்கையினர்கள் வாழ் திருக்கோட்டியூர்,
கேசவாபுருடோத்தமா, கிளர்சோதியாய் குறளாவென்று,
பேசுவாரடியார்க, ளெந்தம்மைவிற்கவும் பெறுவார்களே. (10)

சீதநீர் புடைசூழ், செழுங்கழனியுடைத் திருக்கோட்டியூர்,
ஆதியானடியாரையு, மடிமையின்றித் தொழுவாரையும்,
கோதில்பட்டர் பிரான், குளிர்புதுவை மன்விட்டுசித்தன்சொல்
ஏதமின்றியுரைப்பவ ரிருடீகேசனுக்காளரே. (11)

திருமங்கை மன்னன் அருளிச்செய்த
பெரிய திருமொழி கூ-வது பத்து ம-வது திருமொழி
ஆசிரியத்துறை

எங்களெம்மிறை யெம்பிரா, னிமையோர்க்கு நாயகன், ஏத்தடியவர்
தங்கள் தம்மனத்துப்பிரியாதருள் செய்வான், [கொளி,
பொங்குதண்ணருவிபுதம்செய்யப், பொன்களேசிதறுமிலங்
செங்கமலமலரும், திருக்கோட்டியூரானே. (1)

எவ்வநோய்தவிர்ப்பா, னெமக்கிறை யின்னகைத்துவர்வாய்
செவ்விதோயவல்லான், திருமாமகட்கினியான், [நிலமகள்
மௌவல் மாலைவண்டாடும், மல்லிகை மாலையோடு மணந்துமா
தெய்வநாறவரும், திருக்கோட்டியூரானே. [ருதம் (2)

வெள்ளியான் கரியான், மணி நிறவண்ணன் விண்ணவர் தமக்
[கிறை, எமக்
கொள்ளியானுயர்ந்தா, னுலகேழு முண்டு மிழந்தான்,
துள்ளுநீர்மொண்டுகொண்டு, சாமரைக்கற்றை சந்தனமுந்திவந்
தெள்ளுநீர் புறவில், திருக்கோட்டியூரானே. [தசை (3)

ஏறுமேறியிலங்கு, மொண்மழுப்பற்று மீசைற்கிசைந்து, உடம்பி
கூறுதான் கொடுத்தான், குலமாமகட்கினியான், [லோர்
நாறுசெண்பகமல்லிகை மலர்புல்கி, யின்னிளவண்டு, நன்னறும்
தேறல் வாய்மடுக்கும், திருக்கோட்டியூரானே. (4)

வங்கமா கடல்வண்ணன், மாமணிவண்ணன்விண்ணவர்கோன்,
தொங்கல் நீண்முடியான், நெடியான் படிகடந்தான், [மதுமலர்த்
மங்குல்தோய் மணிமாடவொண்கொடி, மாகமீதுயர்ந்தேறி,
திங்கள் தானணவும், திருக்கோட்டியூரானே. [வானுயர், (5)

காவலனிலங்கைக்கிறை கலங்கச், சரஞ்செலவுத்ய்து மற்றவன்
ஏவலம் தவிர்த்தா, னென்னையாளுடை யெம்பிரான்,
நாவலம்புவி மன்னர்வந்துவணங்க, மாலுறைகின்ற திங்கென,
தேவர் வந்திறைஞ்சும், திருக்கோட்டியூரானே. (6)

கன்றுகொண்டு விளங்கனியெறிந்து, ஆநிரைக்கழிவென்று மா
நின்றுகாத்துகந்தான், நிலமாமகட் கினியான், [மழை
குன்றின் முல்லையின்வாசமும், குளிர்மல்லிகை மணமுமளைந்து,
ன் றல் வந்துலவும், திருக்கோட்டியூரானே. [இளந், (7)

பூங்குந்தொசித்தானை காய்ந்தரிமாச்செகுத்து, அடியேனையாளு
ஈங்கென்னுள் புகுந்தா, னிமையோர்கள் தம்பெருமான் [கந்து
தூங்குதண் பலவின்கனி,தொகுவாழையின்கனியோடு மாங்கனி
தேங்குதண் புனல்சூழ், திருக்கோட்டியூரானே. (8)

கோவையின் தமிழ்பாடுவார், குடமாடுவார், தடமாமலர் மிசை
மேவு நான் முகனில், விலங்கு புரிநூலர்,
மேவுநான் மறைவாணர்,ஐவகை வேள்வியாறங்கம்வல்லவர்தொ
தேவ தேவபிரான், திருக்கோட்டியூரானே. [ழும், (9)

ஆலுமாவலவன் கலிகன்றி, மங்கையர் தலைவன், அணிபொழில்
சேல்கள் பாய்கழனித், திருக்கோட்டியூரானை,
நீலமாமுகில் வண்ணனை நெடுமாலை, யின் தமிழால் நினைந்த, இந்
நாலுமாறும் வல்லார்க்,கிடமாகும் வானுலகே. (10)

மேற்படி பெரிய திருமொழி, 10-வது பத்து
முதல் திருமொழி 9-வது பாசுரம்
கலிவிருத்தம்.

கம்பமாகளி, றஞ்சிக் கலங்க, ஓர்
கொம்புகொண்ட, குரைகழல் கூத்தனை,
கொம்புலாம் பொழில், கோட்டியூர்க்கண்டு போய்,
நம்பனைச் சென்றுகாண்டும், நாவாயுளே,

பூதத்தாழ்வார் அருளிச்செய்த இயற்பா
2-வது திருவந்தாதி, 46-வது பாட்டு
நேரிசைவெண்பா.

பயின்ற தாங்கம் திருக்கோட்டி; பன்னாள்
பயின்றதுவும் வேங்கடமே பன்னாள்—பயின்ற
தணிதிகழுஞ் சோலை யணிநீர் மலையே,
மணிதிகழும் வண்தடக்கை மால்.

மேற்படி திருவந்தாதி 87-வது பாட்டு,
நேரிசை வெண்பா.

இன்றாவறிகின்றே னல்லேன், இருநிலத்தைச்
சென்றாங்களந்த திருவடியை,—அன்று
கருக்கோட்டியுட் கிடந்து, கைதொழுதேன் கண்டேன்
திருக்கோட்டி யெந்தை திறம்.

பேயாழ்வார் அருளிச்செய்த இயற்பா
3-வது திருவந்தாதி 62-வது பாட்டு
நேரிசை வெண்பா.

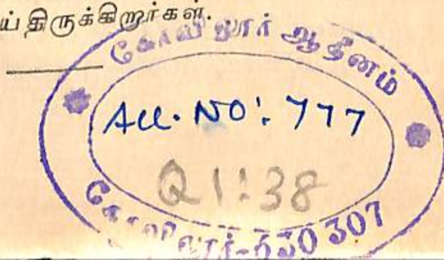
விண்ணகரம் வெஃகா, விரிதிரை நீர்வேங்கடம்,
மண்ணகரம்மாமாட வேளுக்கை,—மண்ணகத்த
தென்குடந்தை தேனார் திருவரங்கம் தென்கோட்டி,
தன்குடங்கை நீரேற்றான் தாழ்வு.

திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த இயற்பா
4-வது திருவந்தாதி 34-வது பாட்டு
நேரிசை வெண்பா.

குறிப்பெனக்குக் கோட்டியூர் மேயானையேத்த,
குறிப்பெனக்கு நன்மை பயக்க,—வெறுப்பனோ,
வேங்கடத்து மேயானை மெய்வினை நோயெய்தாமல்,
தான்கடத்தும் தன்மையான் தாள்,

திருமங்கை மன்னன் அருளிச்செய்த
பெரிய திருமடலில்
கோட்டியூரன்னவுருவினரியை,

இவ்விதம் பெரியாழ்வார், திருமங்கைமன்னன்,
பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசைப்பிரான்,
இவர்கள் இத்திருக்கோட்டியூர் எம்பெருமானை
மங்களாசாஸனம் செய்திருக்கிறார்கள்.

அறிவிப்பு.

பெரியாழ்வார், பூதத்தார், பேயார், திருமழிசைப்பிரான், திருமங்கைமன்னன் இவ்வாழ்வார்கள் மங்களாசாஸனம் செய்த "திருக்கோட்டியூர்" என்ற கோஷ்ட க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையானது வடமொழியில் பிர்மாண்ட புராணத்திலும், பிர்மகைவர்த்தத்திலும், உரைக்கப்பட்டுள்ளதை புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தானம் ராமசந்திரபுரத்திலிருக்கும் ஆஸ்திகபுத்தியுள்ளவரும் தர்மசில[illegible] ஸ்ரீமான் தீ. நா. முத்தையா செட்டியார் F. R
[illegible]டங்கை [illegible] திருமெய்யம் க்ஷேத்திரமகத்துவம்போல் இதை
திருமழிசை[illegible]மொழி பெயர்த்து அச்சிபற்ற விரும்பியபிரகாரம்
4-வது [illegible]ாட்டியூர் ஸ்ரீ உப வே. வித்வான் பெரிய கொட்
[illegible] ஸ்வாமியும் ஸ்ரீ உப வே. வித்வான் ஸ. ஸ்ரீராம
குறிப்பெ[illegible] சாரியார்ஸ்வாமியும் கிருபைகூர்ந்து தந்தருளினஸம்ஸ்[illegible] அச்சுப்பிரதியையும் பிராசீனமான கையெழுத்துப்பிரதியையும் ஸரி பார்த்து எனது அறிவிக்குத் தக்கபடி திருமெய்யம் க்ஷேத்திரமகத்துவம்போல் இதையும் மொழி பெயர்த்து [illegible] செட்டியார் அவர்களின் பெரும் பொருளுதவியினால் அச்சியற்றியிருப்பதை ஆஸ்திகர்கள் அங்கீகரிக்கக்கோருகிறேன்.

இங்ஙனம்,

திருமழிசை. பாஷ்யம். அ. ராகவாச்சார்யன்.

திருமெய்யம்